

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, KOVO – MARCH 10, 2015 • Vol. CVI Nr. 29 Kaina 1 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 03-09-2015

ŠIAME NUMERYJE:

Tylieji priesaikos riteriai – 6 psl.

Rekordinis Vilniaus
Kaziukas – 10 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė:

„Turite Tėvynę, kuri visada jūsų laukia“

Rytoj – džiugi mūsų visų šventė, Kovo 11-oji, Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo diena. Šiemet – jubiliejinė, pažymėta gražiu jaunatvišku skaičiumi – 25. Jos išvakarėse – išskirtinis LR prezidentės **Dalios Grybauskaitės** interviu.

Matome vangią Vakarų reakciją į įvykius Ukrainoje. Jeigu Lietuvai iškiltų pavojus, ar taip pat nesulauktume arba ilgai lauktume ES, NATO pagalbos?

Apie ilgą laukimą negali būti ir kalbos. NATO kariai jau yra Lietuvoje. JAV karius greta mūsų karių matėme ir Vilniuje, Daukanto aikštėje, švenčiant Vasario 16-ąją.

Su NATO šalimis turime tvirtus sąjunginius abipusius įsipareigojimus. Jeigu būtų užpulta kuri nors viena NATO valstybė, tai reikėtų, kad užpultos visos NATO valstybės. Lietuva gintųsi ir mums padėtų sąjungininkai.

Lietuvoje yra dislokuota Baltijos oro policijos misija, turime patvirtintus NATO gynybos planus. Sąjungininkų kariai treniruojasi drauge su mūsų kariais Lietuvoje rengiamose tarptautinėse pratybose. Balandį, be amerikiečių, į Lietuvą atvyks vokiečių ir portugalų karių.

Vis dėlto, nors Lietuva ir turi visas NATO saugumo garantijas, pirmiausia patiems mūsų šalies piliečiams reikia būti pasirengusiems ginti Tėvynę.

Praėjusiais metais iš esmės pasikeitė geopolitinė situacija – karinės įtampos židiniai ėmė pavojingai artėti. Matome padidėjusį Rusijos karinį aktyvumą Karaliau-

Prezidentė Dalia Grybauskaitė

Roberto Dačkaus nuotr.

čiaus krašte, grėsmingas operacijas prie Baltijos šalių sienų, stebime Rusijos karo lėktuvų skrydžius.

Taigi mums teko iš naujo įvertinti savo karinius pajėgumus. Buvo padidintas krašto apsaugos biudžetas, nes mūsų kariuomenei reikia įsigyti įvairios ginkluotės, atkurti atsargas, sudaryti sąlygas sąjungininkams būti Lietuvoje. Praėjusį rudenį pradėjo veikti nacionalinės greitojo reagavimo pajėgos. – 3 psl.

Lietuvos Nepriklausomybę Čikagoje šventė tūkstančiai

Grupės „Skylė“ atliekamų dainų klausėsi ir dideli, ir maži šventės dalyviai.

Jono Kuprio nuotr.

Kovo 8 d. Čikagos Navy Pier vykusioje Lietuvos Nepriklausomybės šventėje „Celebrate Lithuanian Independence“ apsilankė keli tūkstančiai dalyvių: gausi lietuvių bendruomenė bei antra tiek amerikiečių. Čia juos sukviėtin turtinga kultūrinė programa, pristatiusi liaudies šokius bei dainas, o taip pat teatralizuotą lietuviško kaimo gyvenimą, kuriame buvo dirbama, užsiimama amatais, dainuojama, žaidžiama ir vaišinamasi prie lietuviško stalo. Renginį apvainikavo svečių iš Lietuvos – grupės „Skylė“ ir Aistės Smilgevičiūtės koncertas.

LR generalinio konsulato Čikagoje, Čikagos laisvalaikio ir pramogų centro Navy Pier ir JAV Lietuvių Bendruomenės Kultūros tarybos surengtoje šventėje dalyvavo Čikagoje reziduojančio diplomatinio korpuso bei JAV institucijų atstovai. Šventės svečius sveikino LR generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas, miesto mero Rahm Emanuel, Illinois valstijos gubernatoriaus Bruce Rauner laiškus perskaitė jų atstovės, savo sveikinimus Lietuvos Nepriklausomybės 25-mečio proga taip pat atsiuntė lietuvių kilmės senatorius Dick Durbin, Cook apygardos išdininkė Maria Pappas ir kiti pareigūnai. – 11 psl.

– 1862 m. kovo 10 d. JAV išleisti pirmieji popieriniai pinigai –

Kovo 11-osios proga tikriausiai nederėtų prisiminti bjaurių atvejų. Bet ar įmanoma pamiršti tai, kas temdo šventinę nuotaiką? Kaip atsikratyti blogos nuotaikos, jei aplink tiek daug Lietuvai nepalankaus triukšmo? Kaip atsipalaiduoti, jei kapitu-lantiškos erzelynės gausu net Lietu-voje?

Nesuvokiu, kodėl per Lietuvą nuvilnijo nepa-sitenkinimo banga dėl šauktinių kariuomenės. Gir-di, sumanymas atgaivinti šauktinių kariuomenę – niekam tikęs.

Tokią sudėtingai bjaurią geopolitinę padėtį tu-rinčiai Lietuvai verkiant reikalinga kariuomenė. Ka-riuomenė reikalinga tam, kad Lietuva taptų ne tik saugumo naudotoja, bet ir saugumo kūrėja bei puo-selėtoja. Teisūs politikai, kurie tvirtina, jog NATO mus gins, jei patys turėsime ryžto gintis. Kariuomenė mums reikalinga jau vien dėl to, kad galėtume at-silaikyti bet keliolika valandų, kol į pagalbą suskubs NATO sąjungininkai.

Paprastos, akivaizdžios, banalios tiesos. Bet štai žiūrint šiai temai žurnalistės Rūtos Janutienės skirtą laidą „Nuoga tiesa“ (lrytas.lt) beliko iš nuo-stabos gūžčioti pečiais. Iš kur tiek daug bandymų šai-pytis iš valstybės pastangų atkurti šauktinių insti-tuciją?!

Triukšmą kelti privalėjome tuomet, kai šauk-tinių buvo atsisakoma. Tuomet turėjome teisę pik-tintis primityviais savo politikais, kurie nusprendė, esą geopolitinė padėtis jau leidžia atsipalaiduoti. Da-bar galėtume tik džiūgauti, jog valdžia atsikvošėjo.

Bet „Nuogoje tiesoje“ – viskas apversta aukštyn kojomis. Net ir tie laidoje dalyvavusieji politikai, ku-rie tarsi ir neprieštaravo, jog Lietuvai nepakenktų šauktinių institucija, demagogiškai ieškojo bent menkiausių priekabių: neteisingai paašškinta arba klaidingai naudojamas loterijos principas...

Brandžioje valstybėje tokių diskusijų išvis ne-turėtų būti. Koks skirtumas, kas ir kaip pašauks? Svarbiausia – kad pašauks. Deja, Lietuvoje – įtarti-nai daug diskusijų, kodėl nereikalinga šauktinių ins-titucija. Atsiranda net rėksnių, kurie piktinasi, kam kurstoma karinė isterija, kam bauginami Lietuvos gyventojai, kokios garantijos, jog lietuvaičiai nebus išgąbenti į Ukrainos frontą.

Kaip tokius „išminčius“ būtų galima apibūdinti? Jei jau jie nesupranta, kam Rusijos pašonėje gyve-nančiai Lietuvai reikalinga šauktinių kariuomenė, tai jie jau greičiausiai niekad nieko nebesupras. Be-viltiški. Arba specialiai sumanę patriukšmauti va-dovaujantis principu „patys muša – patys rėkia“.

Kovo 11-osios išvakarėse buvo galima surengti daug geranoriškų, solidžių diskusijų, kokias klaidas padarėme per pastaruosius 25-erius metus ir kaip jas galėtume ištaisyti. Tačiau „Sąmokso teorijos“ ve-dėjas Arnas Klivečka lrytas.lt televizijoje surengė aki-vaizdžiai tendencingą laidą.

Temperamentingasis, viską išmanantis, viską suvokiantis laidos vedėjas kelė tik vieną klausimą: ar jus nuvylė 25-eri nepriklausomybės metai? Ir tie-siog džiūgaute džiūgavo, kai diskusijos dalyviai, įskaitant ir iki gyvo kaulo nusibodusį Rolandą Pakšą, pasakojo apie ... milžinišką nusivylimą. Jo-kių pergalių, jokių pasiekimų. Pašnekovai buvo taip parinkti, jog nenusivylusiųjų tiesiog nebuvo.

Kas temdo šventinę nuotaiką

GINTARAS VISOCKAS

Vis labiau stebina režisierius Rimas Tuminas. Stebino samprotaudamas, esą „kalbėti apie karą – neišmanymas“, esą „Lietuvos neišgelbės keli mo-dernūs tankai“.

Nūnai stebina duodamas interviu tinklalapiui lrytas.lt. Žurnalistei Kamilei Žičkytei jis sako: „Da-bar jaučiu didelę karo grėsmę, bet esu įsitikinęs, kad galima susikalbėti. Ne aplinkui – per Maskvą, Minską ar Briuselį. Reikia važiuoti tiesiai į karo ži-dinį ir pažadinti žmoniškumo ir atsakomybės jaus-mus. Suprantu, kad negalima palaikyti vienos pu-sės, negalima ignoruoti ir puolančiųjų. Reikia siek-ti ne karo, o susitarimų ir taikos. Suteikite man to-kią misiją ir aš važiuosiu.“

Iš kur toks naivumas, iš kur toks primityvumas? Režisierius nuoširdžiai mano, jog „galima rasti bendrą kalbą su puolančiaisiais“? Režisierius nuo-širdžiai įsitikinęs, jog taika įmanoma netiekiant Uk-rainai modernių gynybinių ginklų?

Štai buvęs Ukrainos valstybės vadovas L. Kuč-

Vienintelė paguoda, jog turime ryžtingą Prezi-dentę. Dalia Grybauskaitė – tarp reikšmingiausių Europos politikų. Amerikiečių internetinė svetainė Globalpost.com pastebi, jog Angela Merkel – galingiausia Europos moteris, nes jai lemta vadovauti vie-nai iš galingiausių Europos valstybių. D. Grybaus-kaitė nėra vadovė tik todėl, kad likimas jai lėmė va-dovauti ne itin gausiai ir ne itin didelei valstybei.

Bet net ir šiuo atveju D. Grybauskaitė įrašoma į įtakingiausių Europos politikų penketuką. Kodėl patenka į šį garbingą penketuką? Dėl tvirtos laiky-senos kritikuojant Rusiją, dėl suskystintų dujų ter-minalo „Independent“ ir sprendimo atkurti šauk-tinių karių instituciją.

Svarbu ir tai, kad Prezidentė kalba atvirai savo piliečiams: „Baltijos šalims iškilusi reali grėsmė, ir jos turi ruoštis karinio konflikto metu savarankiš-kai atsilaikyti bent tris paras, kol į pagalbą atvyks NATO sąjungininkai“.

Lietuva mini Nepriklausomybės atkūrimo 25-ąsias metines

1990 m. kovo 11-ąją Aukščiausioji Taryba-At-kuriamasis Seimas priėmė aktą „Dėl Lietuvos Nepriklausomos valstybės atstatymo“. Už šį aktą balsavo 124, susilaikė 6 deputatai. Šiuo aktu Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba, reikš-dama Tautos valią, nutarė ir iškilmingai paskelbė, kad yra atkuriamas 1940 metais svetimos jėgos pa-naikintas Lietuvos Valstybės suverenių galių vyk-dymas ir Lietuva vėl yra nepriklausoma valstybė.

Antradienį, kovo 10-ąją, Seimo Konstitucijos salėje Parlamentinis demokrati-jos forumas rengia tarp-tautinį aukšto lygio parla-mentų narių susitikimą. Parlamento galerijoje Sei-mo nariai dalyvaus jauni-mo akcijoje „Lietuvai ir man“.

Tą pačią dieną Seimo Kovo 11-osios Akto salėje vyksta gėlių, skirtų padėti ant Lietuvos Nepri-klausomybės Akto signatarų kapų, perdavimo iš-kilmės. Gėlės bus padėtos ant Lietuvos Nepriklau-somybės Akto signatarų kapų Joniškyje, Kaune, Kel-mėje, Kėdainiuose, Klaipėdoje, Palangoje, Plungėje, Pakruojuje, Vilniuje.

Kovo 11-oji, trečiadienis, prasidės gėlių padėji-mu prie Kovo 11-ajai skirto paminklo „Žinia“ sos-tinės Nepriklausomybės aikštėje. Po to istorinėje Sei-mo Kovo 11-osios Akto salėje rengiamas Lietuvos Ne-priklausomybės atkūrimo 25-mečio iškilmingas minėjimas.

Vidudienį – trijų Baltijos valstybių vėliavų pa-kėlimo iškilmės Nepriklausomybės aikštėje. Daly-vaus Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos kuopa, Lietuvos, Estijos ir Latvijos kariniai orkestrai ir vė-liavų grupės.

Po vėliavų pakėlimo vyks Lietuvos kariuomenės

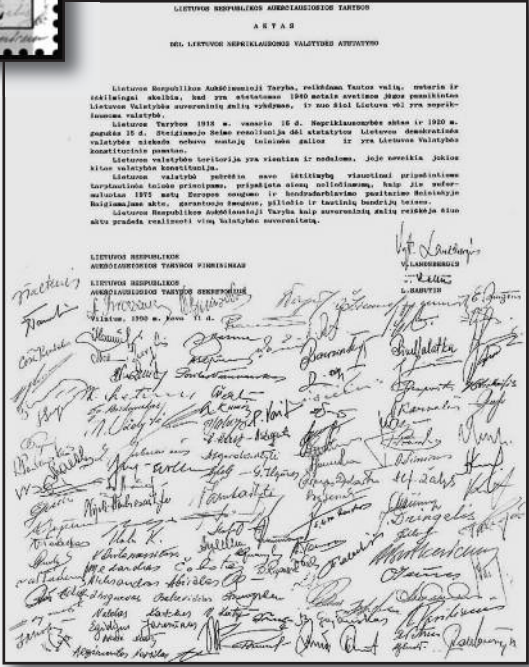
Garbės sargybos kuopos, Lietuvos, Estijos ir Latvi-jos karinių orkestrų iškilmingas paradas nuo Ne-priklausomybės aikštės iki Katedros aikštės ir ren-ginio dalyvių eitynės su Lietuvos trispalve.

Šią šventinę dieną į Seimo rūmų Parlamento ir Vitražo galerijas galės patekti visi norintys. Bus ga-lima stebėti meno saviveiklos kolektyvų pasirody-mus, dokumentinius filmus. Parlamento galerijoje vyks fotografijų paroda „25 Laisvės metai“.

Vilniaus arkikatedroje bazilikoje tra-diciškai bus aukojamos šv. Mišios. Po jų – jungtinis Lietuvos, Estijos ir Latvijos ka-rinių orkestrų koncertas „Laisvės vė-jas“ Katedros aikštėje.

Vakare Katedros aikštėje – šventinis koncertas.

ELTA info

DRAUGAS
(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.
Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00
JAV – metams **\$150.00** • 1/2 metų **\$80.00** • 3 mėn. **\$57.00**
Pirma klase: kasdien – **\$340.00** • visos savaitės **\$240.00**
Kanadoje (USD): – metams **\$390.00** • 1/2 metų **\$210.00** • 3 mėn. **\$110.00**
Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams **\$615.00** • 1/2 metų **\$315.00**
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams **\$120.00** • 1/2 metų **\$66.00**

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA
JAV – metams **\$95.00** • 1/2 metų **\$70.00** • 3 mėn. **\$48.00**
Kanadoje (USD) – metams **\$150.00** • 1/2 metų **\$120.00** • 3 mėn. **\$75.00**
Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams **\$220.00** • 1/2 metų **\$120.00**
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams **\$70.00**

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė – Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė – Renata Šerelytė
rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiučiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas: skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė: „Turite Tėvynę, kuri visada jūsų laukia“

Atkelta iš 1 psl.

Vis dėlto matome, kad to neužtenka. Mums reikia ir gerai parengto rezervo, kad galėtume atsilaikyti pirmas dienas, jeigu būtume užpulti. Ne kas kitas, o mūsų kariuomenė pirmoji turėtų reaguoti į agresiją. Todėl skatiname mūsų piliečius savanoriškai prisidėti prie šalies gynybos. Be to, Valstybės gynimo taryba nusprendė laikinai – 5 metų laikotarpiui – atnaujinti jaunuolių šaukimą į kariuomenę privalomai 9 mėnesių tarnybai. Jeigu Seimas pritars šiam sprendimui, pirmiausia bus kviečiami savanoriai – patriotiški jauni 19–26 metų amžiaus vyrai, norintys tarnauti valstybei. Galbūt savanorių sulauksime ir iš jaunimo, šiuo metu gyvenančio užsienyje.

Lietuvos situacija visai kitokia nei Ukrainos, kuri buvo agresoriaus užpulta už tai, kad išdrįso pasirinkti europinės integracijos kelią. O mes esame ES ir NATO nariai, susiję tarp savęs glaudžiais ekonominiais, politiniais, kultūriniais santykiais. Visa tai – didysis mūsų pranašumas ir laimėjimas per 25 Nepriklausomybės metus.

Lietuvos didžioji kaimynė prieš Lietuvos gyventojus kasdien kariauja informacinį karą. Kaip manote, ar jis kaip nors pasiekia ir Amerikos lietuvius, ir kaip jam pasipriešinti?

Kalbant apie informacinį karą, jau dabar esame atsidūrę fronto linijoje. Rusijos propagandinė melo mašina veikia seniai išmėgintais metodais. Lietuvoje nemaža dalis gyventojų mato rusiškų televizijos kanalų laidas, kuriose pateikiamas visiškai iškreiptas pasaulio suvokimas. Jose JAV ir NATO už savo aiškia poziciją Ukrainos atžvilgiu yra atvirai įvardijamos kaip priešai.

Galbūt kai kurie lietuviai žiūri rusiškus kanalus, bet, tikiuosi, jie kur kas daugiau mato, girdi ir skaito tiek JAV, tiek Lietuvos žiniasklaidą, todėl gali nesunkiai atsirinkti, kur tiesa, o kur propagandinis melas.

Neabejoju, kad lietuvių emigrantams pasitaiko bendrauti su išeiviais iš Rusijos ar Ukrainos, todėl linkėčiau visiems lietuviams tapti tiesos ir demokratijos ambasadoriais.

Kaip vertinate Lietuvos diplomatų, dirbančių JAV, veiklą? Kokius išskirtumėte svarbiausius pasiekimus? Kokios „aukštumos“ dar nevisiškai įveiktos?

Šiomet Lietuvos ambasada JAV mini 90-ies metų jubiliejų. Garbinga jos istorija įpareigoja dėti visas pastangas ginant Lietuvos interesus ir juos atstovaujant. JAV yra strateginė mūsų valstybės partnerė užtikrinant nacionalinį saugumą. JAV niekada nepripažino Sovietų Sąjungos įvykdytos Lietuvos aneksijos.

JAV dirbantiems diplomatams yra keliami svarbūs uždaviniai kasdien stiprinti mūsų ir amerikiečių bendradarbiavimą saugumo, energetikos, prekybos ir daugelyje kitų sričių. Esame ne tik sąjungininkai NATO. Mus vienija vertybės, kurias turime kartu ginti.

Lietuvos diplomatinei tarnybai yra iškelti uždaviniai visais lygiais pabrėžti Ukrainos nepriklausomybę ir vientisumą bei Rusijos agresijos Ukrainoje ir apskritai regione sustabdymo klausimus. Mūsų diplomatinei atstovybei Washingtone tenka ypatinga užduotis, kadangi regiono saugumas daugiausia priklauso nuo JAV lyderystės.

Kalbant apie ambasadą, žinau, kad mūsų diplomatinė atstovybė Washingtone ne kartą buvo Ukrainos draugų susibūrimo vieta. Šios pozicijos kviečiu laikytis ir toliau, nes, gindami Ukrainos laisvę, giname savo laisvę.

LR prezidentė D. Grybauskaitė su Donelaičio mokyklos mokiniais ir mokytojais Washington, DC 2013 m. gegužė
Džojos Barysaitės nuotr.

Kartu kviesčiau į šį reikalą aktyviau įsitraukti JAV lietuvius, glaudžiau bendradarbiauti su Amerikos ukrainiečiais. Per ilgus okupacijos metus sukaupta JAV lietuvių patirtis siekiant palankios JAV administracijos ir Kongreso pozicijos Baltijos valstybių atžvilgiu šiandien labai praverstų Amerikos ukrainiečiams, tiek siekiant politikos darbotvarkėje išlaikyti okupuoto Krymo klausimą, tiek raginant JAV administraciją teikti Ukrainai visokeriopą pagalbą.

Atskirai norėtume paklausti apie Lietuvos kultūros pristatymą JAV. Mūsų požiūriu, ši sritis gerokai atsilieka nuo politinių, karinių, ir net ekonominių pasiekimų, nesiseka amerikiečiams plačiu mastu pristatyti nei puikios mūsų teatro, nei mūsų puikios dailės. Praėjusią vasarą per Dainų šventę Lietuva tvino nuo Amerikos lietuvių. Koks renginys išeivijoje galėtų Lietuvą pasikviesti į svečius? Ne virtualiai, bet iš tikrųjų.

Šią vasarą, liepą, Čikagoje įvyks X lietuvių dainų šventė. Štai tas renginys, kuriame ir vėl gali susitikti Lietuva, nes šioje šventėje taip pat dalyvaus kolektyvų ir iš Lietuvos, tikriausiai netruks ir kitų svečių. Tai bus gera proga vėl visiems drauge prisiminti brangias dainas, tradicijas ir kultūrą.

Lietuva sėkmingai bendradarbiauja su JAV kultūros institucijomis, besidominčiomis Lietuvos menininkais ir kūriniiais. Jos padeda pristatyti Lietuvos kultūrą ne tik bendruomenėms, bet ir platesnei auditorijai.

Pavyzdžiui, pernai jaunos menininkės Linos Lapelytės opera „Geros dienos“ buvo itin sėkmingai pristatyta šiuolaikinės operos festivalyje „Prototype“ New Yorke. Menininko Deimanto Narkevičiaus kūriniai – New Yorko „New Museum“ parodoje, viena jo darbų įsigijo New Yorko modernaus meno muziejus.

Prieš pusantrų metų Lietuva buvo garbės viešnia Philadelphijos taikomojo meno mugėje „CraftShow“. Dalyvavimas šioje mugėje nuvilnijo keliomis iniciatyvomis pristatant mūsų taikomąjį meną privačiose Philadelphijos ir kitų miestų galerijose.

O šiomet lietuviškas filmas „Sangailė“ atidarė „World Cinema Dramatic“ „Sundance“ kino festivalį. Tai pirmasis lietuviškas filmas, dalyvavęs festivalio pagrindinėje konkursinėje programoje. Filmo režisierė Alantei Kavaitei festivalyje buvo įteiktas apdovanojimas už geriausią režisūros darbą.

Tai ryškūs Lietuvos kultūros pristatymo JAV momentai, pasiekiantys platesnę šiuolaikinių menu besidominčią auditoriją.

Lietuva daugiau išlošia ar praranda, lietuviams iš jos „tekant“ į kitas šalis?

Kai šalį palieka didelis skaičius žmonių, tegul ir dėl pačių įvairiausių priežasčių, tai tikrai nėra laimėjimas. Tačiau emigracijos problema, su kuria globaliame pasaulyje susiduria daug valstybių, yra įvairialypė. Tai, kas vieną dieną atrodo kaip akivaizdi nesėkmė ir pralaimėjimas, po kurio laiko gali virsti didele sėkme. Man visada džiugu dėl lietuvių, kurie sugeba kitose šalyse ne tik įsitvirtinti, bet ir savo talentais, sėkmingu darbu, kūryba skleisti žinią apie Lietuvą. Lietuviai visada garsėjo atkaklumu, sugebėjimu konkuruoti, įrodyti, ko yra verti.

Tikiu, kad dalis išeivių anksčiau ar vėliau sugrįš į Tėvynę įgiję naujų patirčių, kurios bus labai naudingos ne tik jiems patiems, bet ir Lietuvai. Tai sakydama kalbu ir apie jaunimą, išvykstantį mokytis, studijuoti su mintimis būtinai grįžti. Noriu paminėti jaunųjų profesionalų programą „Kurk Lietuvai“, prasidėjusią 2012 metais. Ši iniciatyva kasmet sugrąžina dešimtis studijas užsienyje baigusią jaunų žmonių. O per praėjusius metus, statistikos duomenimis, namo sugrįžo 26 tūkst. emigravusių gyventojų – daugiausia per visą praėjusį dešimtmetį. Tai gera tendencija.

Kada planuojamas Jūsų kitas vizitas į JAV?
Kitas vizitas turėtų įvykti šių metų rugsėjį – į Jungtinių Tautų Generalinę Asamblėją.

Ką norėtumėte pasakyti Amerikoje gyvenantiems lietuviams Kovo 11-osios proga?

Noriu visus pasveikinti su Nepriklausomybės atkūrimo 25-mečiu. Tai – visų Lietuvos žmonių šventė. Linkiu, kad visi suprastume ir įvertintume, kokia brangi ir trapi yra mūsų laisvė, kaip svarbu ją saugoti, apginti tai, ką pasiekėme per pustrėčio dešimtmečio. Tam reikia bendrų pastangų. Žinau, kad kai kurie Amerikos lietuviai asmeniškai prisimena Kovo 11-ąją kaip tikrą vėjuotos nakties stebuklą, nes patys tuo metu dar gyveno Lietuvoje. Tačiau jau užaugo karta, kuriai šis istorinis įvykis – ryški legenda iš tėvų gyvenimo, kurią reikės perduoti savo vaikams.

Linkiu visiems lietuviams, kad ir kur juos nuvestų gyvenimo keliai, neprarasti savo lietuviškų ir europietiško šaknų, savo prigimtines savasties, vertybės. Žinokite, kad turite savo Tėvynę, kuri visada jūsų laukia.

Kalbino Vitalius Zaikauskas

TELKINIAI

Lapa-tai, lapa-tai, lapa-tai – smagu laikytis ne tik už draugų rankų, bet ir už... ausų.

K. Kazlauskienės nuotr.

Mes pašoksim lapa-tai...

GIDA URBONIENĖ

Sausio 17–18 d. Los Angeles Šv. Kazimiero lituanistinėje mokykloje vyko JAV LB Švietimo tarybos vakarinio pakraščio lituanistinių mokyklų mokytojų konferencija. Jau kelerius metus vykstanti ši konferencija išplėsta į dviejų dienų paskaitas, pokalbius ir pamokas. Pirmoji diena yra skirta lietuviškai visuomenei, o antroji – mokytojų profesinėms žinioms papildyti.

Šių metų konferencijos viešnia ir paskaitininkė – Dana Vainauskienė, Lietuvoje baigusi lietuvių kalbos studijas, aktyviai dalyvavusi JAV Lietuvių Bendruomenės veikloje švietimo srityje, šiuo metu etnokultūros pamokas vedanti Bostono lituanistinėje mokykloje bei dirbanti „Neringos“ stovyklos vedėjos pavaduotoja. Los Angeles visuomenei D. Vainauskienė skaitė paskaitą „Liaudies tradicijos, šventės, žaidimai šeimose“, o antroji diena buvo papildyta etnokultūros mokykloje tema.

Kaip atpažinti lietuvi? Los Angeles Šv. Kazimiero parapijos salėje susirinkę klausytojai pritarė, kad lietuvius minioje galima atskirti pagal kalbą, apsiųrenimą, bruožus, nešiojamą simboliką... Šiuo klausimu pradėtą paskaitą D. Vainauskienė tęsė pasakojimu apie etnokultūrą, kuri leidžia suprasti, koks buvo senovės lietuvis ir kas jam buvo svarbu, kad kaimo žmogus mažai keliavo ir taip išlaikė senąsias tradicijas. Žmogaus visaverčiam gyvenimui reikėjo ne tik darbo, bet ir visuomeninio bendravimo (vestuvių, krikštynų, laidotuvių...). O pats veiksmingiausias tautos tradicijų išlaikymas yra šventės (Užgavėnių kaukės, verbų rišimas, kiaušinių marginimas), kurios jungia šeimas, bendruomenę. D. Vainauskienė etnokultūrą apibūdino kaip galimybę atsigręžti į save, „pažiūrėti, kas aš esu, iš ko esu sudėtas, kur mano pradžia, kokios šaknys”...

Pabaigus paskaitą visi, vadovaujami kūrybingos ir energingos Danos Vainauskienės, susikibo rankomis ir stojo į ratą... Smagiai traukdami liaudies daineles kartu su visais svečiais šoko ir žaidė mokiniai... „Mes pašoksim lapa-tai, lapa-tai, lapa-tai”, „Skrido žvirblis per ulyčią”, „Ratas ratą vijo vijo”... Toliau vyko mokyklos mokinių ir tėvelių dis-

Los Angeles lituanistinės mokyklos direktorė Marytė Newsom kartu su simpoziume dalyvaujančiais seminario mokiniams ir tėveliams.

L. Kazlauskos nuotr.

kusija, ar lietuvių šeimos skiriasi nuo kitų. Lietuviai skirtingi, tačiau kartu ir panašūs į kitas tautines grupes, gyvenančias Amerikoje ir vertinančias savo kultūrines tradicijas bei kalbą. Lituanistinės mokyklos seminaro mokiniai (11–12 kl.) pristatė daktarės Kristinos Kazlauskienės paruoštos 6–12 klasės mokinių apklausos rezultatus: vaikų manymu, tėvai tu-

ma/matavimą, ūkinę veiklą, kraštovaizdį, architektūrą, religiją, tikėjimą... Ji paminėjo 1999 m. priimtą Lietuvos Respublikos Etninės kultūros pagrindų įstatymą ir pasidžiaugė, kad nuo 2009 m. Lietuvoje yra privalomos etninės kultūros pamokos mokyklose.

Tik nedaugelis konferencijos dalyvių žinojo Gandrines – kovo 23 d. švenčiamą paukščių sugrįžimo dieną. Klausytojus sudomino šios šventės minėjimas Bostono lituanistinėje mokykloje, kada baltai aprenkti mokiniai-gandriukai su ant galvų juostele pritvirtintais snapais ieško mamų iškeptų ir sukabinėtų ant medžio šakų gandro bandelių. Buvo prisiminta Sekminių – Šv. Dvasios nužengimo į žemę šventė, Joninių – ilgiausios vasaros dienos tradicijos. Pristatydama DVD seriją „Gyvoji tradicija”, D. Vainauskienė patarė, kaip etnokultūrą integruoti į kitas pamokas, pasakojo apie jos įpynimą į šiuolaikinį gyvenimą (etnobaras, modernioji muzika). Konferencijos dalyviai su džiaugsmu stojo į ratą dainuodami „Nuėjau į turgų, nusipirkau vištą...”, žaisdami „Šarkelė šoka”, „Katinas ir pelė”, „Garnys” ir kitus linksmus lietuvių liaudies žaidimus.

Idėjų mugėje lituanistinių mokyklų mokytojai dalijosi patirtimi, demonstruodami parodomąsias pamokėles, pasidalindami metodika ir mintimis apie ateities projektus. Mokytojai, pasakodami apie savo mokyklas, džiaugėsi kiekviena šeima, kuriai svarbus gimtosios kalbos ir tautinių tradicijų išlaikymas bei puoselėjimas.

Konferencijos antrosios dienos dalyviai – JAV lituanistinių mokyklų mokytojai.

S. Newsom nuotr.

Lietuvos Nepriklausomybės šventė Los Angeles

A. Kudukis nuotr.

ALEXANDRA KUDUKIS IR MARYTĖ ŠEPIKAS

Neįprastai šaltą ir lietingą 2015 m. vasario 22-osios, sekmadienio, rytą Los Angeles ir apylinkių lietuviai rinkosi pagerbti savo Tėvynę, prisiminti 1918 m. vasario 16 dieną, kai grupė drąsių Lietuvos atstovų pasirašė dokumentą, kuris paskelbė Lietuvos Nepriklausomybę. Atvyko įvairaus amžiaus – nuo mažiausių iki pagyvenusių – tautiečių, norėjusių švęsti.

Visi rikiavosi mokyklos kieme. Vėjas blaškė vėliavas, kurias globojo organizacijų atstovai. Lietuvos trispalvę laikė ir jauna mergaitė tamsiai raudonu sekmadieniniu paltu. Gyvename pavojingus laikus. Lietuvos, Latvijos ir Estijos žmonių saugumas vėl pavojuje. Pasaulis nera-

Šventės rengėjai, dalyviai ir svečiai.

Kęsto Kazlauskio nuotrauka

mus, todėl ir šio minėjimo dalyvių širdyse – nerimas. Ar mūsų Tėvynė šioje pasaulio audrose išliks laisva?

Minėjamą jautriais žodžiais pradėjo JAV Vakarų skyriaus pirmininkė Violeta Gedgaudienė, giedojome Lietuvos himną. Po to vyko iškilmingos šv. Mišios. Rikiavosi vėliavos, skambėjo parapijos choro giesmės.

Po cepelinų pietų parapijos sveitinėje rinkomės į salę oficialiam minėjimui. Salę vėl puošė mūsų gražios, spalvingos vėliavos. Organizacijų atstovai jas garbingai nešė per lietu ir vėją. Amerikos himną vedė Kęstas Daugirdas, Lietuvos – Skaidra Jančaitė. Žiūrovai entuziastingai pritarė solistams. Invokaciją skaitė pranciškonas brolis Aurelijus Gricius.

Svečius pristatė ir sveikinimus skaitė Haroldas Mockus ir Monika Kiznis. Lietuvos Respublikos garbės konsulei Daivai Čekanauskaitei-Navarete buvo padėkota už jos darbus Lietuvai. Lietuvių Fondas Šv. Kazimiero lituanistinei mokyklai įteikė apdovanojimą. PLB pirmininkė Danguolė Navickienė kalbėjo apie svarbius šių dienų įvykius Lietuvoje.

Klasikinių dainų programą atliko sopranas Skaidra Jančaitė. Jos skaidrus, galingas balsas pripildė auditoriją. Klausytojai buvo sužavėti. Tradiciniais šokiais džiugino Los Angeles tautinių šokių grupė „Spindulys”.

Visame pasaulyje tūkstančiai tau-

PLB pirmininkė Danguolė Navickienė

tiečių, gyvenančių toli nuo Lietuvos, nuoširdžiai dalyvauja minėjimuose, norėdami pagerbti savo Tėvynę, bet nerimas neapleidžia – ar ateityje turėsime pakankamai darbščių sesių ir brolių, kurie tęs mūsų tradicijas, kad šventės ir minėjimai toliau jungtų visus.

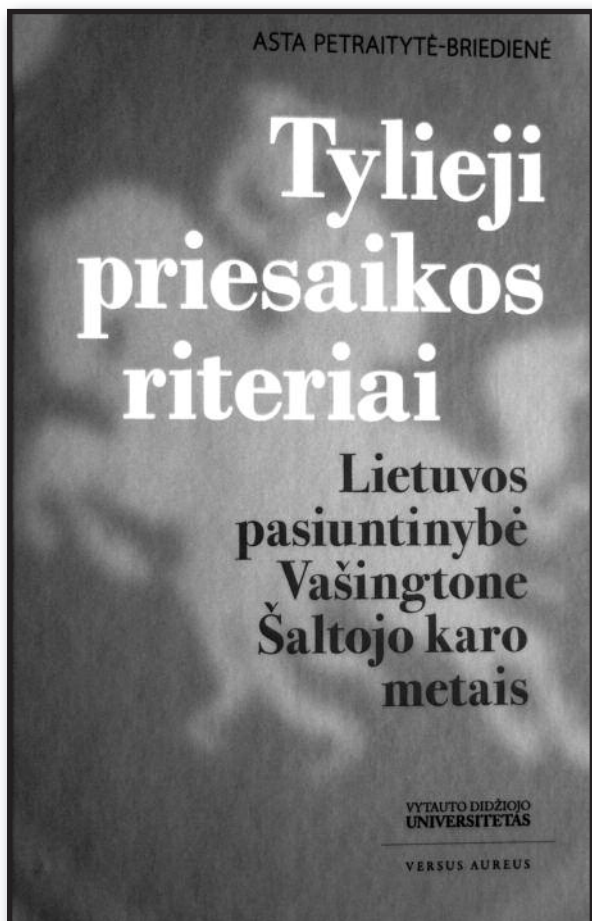
Paliksime jus su mintimi apie lietuvių jaunimą. Daug jaunų žmonių dalyvavo šių metų minėjime Los Angeles. Neužmirštamas vaizdas – lietuvaite lietuje visiškai šlapiu sekmadieniniu paltuku stipriai laiko smarkiai vėjo blaškoma Lietuvos vėliava... Tai yra Lietuvos ateitis ir pasididžiavimas.

Minėjimo dalyvius savo šokiais sužavėjo „Spindulio” šokėjai. Viduryje – dirigentė Mirga Gražinytė-Tyla.

„Draugo”
prenumeratoriai gali
skaityti
„DRAUGĄ”
internete be jokio
papildomo mokesčio.
Pageidaujantys turėtų
parašyti apie tai
administracijai:
administracija@draugas.org
ir gauti „log in” bei
slaptažodį.
**Skaitykite
„Draugą” greičiau!**

Tylieji priesaikos riteriai

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Švęsdami Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 25-ąsias metines, privalome prisiminti ir Lietuvos diplomatų pastangas – ir matomas bei aprašytas, ir nematomas bei menkai žinomas, kurių dėka sulaukėme tos dienos. Čia itin svarbų vaidmenį visais Šaltojo karo metais vaidino Lietuvos pasiuntinybė Washingtone ir keturi per tą laiką dirbę pasiuntiniai – Povilas Žadeikis, Juozas Kajeckas, dr. Stasys Antanas Bačkis ir Stasys Lozoraitis jaunesnysis.

Visai neseniai dienos šviesą išvydo Kauno Vytauto Didžiojo universiteto daktarės, S. ir S. Lozoraičių muziejaus vadovės daktarės Astos Petraitytės-Briedienės monografija „Tylieji priesaikos riteriai. Lietuvos pasiuntinybė Vašingtone Šaltojo karo metais“, kur ir aprašoma, kokį vaidmenį Lietuvos laisvės byloje suvaidino ši diplomatijos tvirtovė. Pasitikdami Kovo 11-ąją, susitikome su knygos autore apie tai pasikalbėti.

Knygos idėja kilo 2012 metais, kai po vienos konferencijos Jungtinėse Amerikos Valstijose autorė kalbėjosi su Lietuvos ambasadoriumi JAV Žygimantu Pavilioniu ir ambasadoriumi Kanadoje Vytautu Žaliu – jie ir užsiminė, jog reikėtų knygos apie Lietuvos diplomatų veiklą už Atlanto Šaltojo karo metais. „Šaltojo karo“ terminą autorė vartoja ne kaip kalendorines datas nuo 1946–1947 metų iki 1986–1991-ųjų, bet kaip simbolinę sąvoką, kuri apibūdina visą Lietuvos pasiuntinybės Washingtone laikotarpį Lietuvos diplomatinės tarnybos sudėtyje. Ta diplomatų kova už Lietuvos sugrįžimą į politinį pasaulio žemėlapią prasidėjo iškart po okupacijos 1940-aisiais ir tęsėsi iki pat 1991-ųjų – atgavus Nepriklausomybę 1990-ųjų kovo 11-ąją, dar prireikė beveik pusantrų metų, kol po Maskvos pučo 1991-ųjų rugpjūtį Lietuva galutinai įsitvirtino politiniame pasaulio žemėlapyje.

Tai, kad autorė ėmėsi šios temos, nebuvo atsitiktinumas – ji buvo gerai išstudijavusi Stasio Lozoraičio jaunesniojo gyvenimą ir veiklą, jos disertacijos pagrindu 2012 metais pasirodė knyga „Lietuvos diplomatinės tarnybos šefas Stasys Lozoraitis (1940–1985)“, ji vadovauja tėvo ir sūnaus Lozoraičių muziejui Kaune, yra parašiusi ir išleidusi knygą „Lietuvių diplomatų korespondencija 1940–1945 metais“.

„Aš pati gerai supratau, kad tokios knygos labai reikia, kad tema yra labai įdomi. Apsiėmiau ją parašyti, knygos leidimą parėmė Lietuvos užsienio reikalų ministerija ir Lietuvos mokslo taryba. Buvau išprausta į konkrečius terminus, leidinys turėjo pasirodyti 2014-ųjų rugsėjį, tad laiko ištis

trūko, ir dabar, kai leidinys jau išvydo dienos šviesą, atrodo, kad galėjau dar vienoje ar kitoje vietoje giliau ‘pasi-kapstyti’, labiau įsigilinti. Kita vertus, būsimi autoriai, kurie tyrinėš šią temą ateityje, jau turės tam tikrą atspirties tašką ir galės savo tyrinėjimais papildyti mano darbą”, – sakė „Draugui“ A. Petraitytė-Briedienė.

Po sovietų okupacijos iš visos Lietuvos diplomatinės tarnybos liko tik keli diplomatiniai postai užsienyje, kurie ir vadinosi Lietuvos diplomatinė tarnyba. Tokiu būdu buvo vykdomas paskutiniojo Lietuvos užsienio reikalų ministro Juozo Urbšio telegamos teksto dalies nurodymas: „Jei-gu čia mus ištiktų katastrofa, tai užsieniuose likusios mūsų diplomatijos šefu skaitykite Lozoraitį, pirmuoju pavaduotoju Klima, antruoju Šaulį.“ Nurodymo pasitraukti iš einamų diplomatinių pareigų nebuvo, tad jie niekada ir nepasitraukė. Telegrama buvo išsiųsta 1940 m. birželio 1–2 dienomis iš Kauno į Berną, Londoną, Berlyną, Paryžių, Washingtoną, Buenos Aires, Stokholmą, Rygą, Taliną, Maskvą. Be-

veik po dviejų savaitių sovietai okupavo Lietuvą.

Diplomatai, autorės vadinami ty-liaisiais priesaikos Lietuvai riteriais, iš pareigų pasitraukdavo tik mirties atveju ar kai priimančioji šalis nu-traukdavo diplomatinis santykius su Lietuvos Respublika. Taip atsitiko so-vietams spaudžiant uždarius pasiun-tinybes Italijoje, Švedijoje, Vokietijoje, vėliau – Argentinoje, Brazilijoje, Šveicarijoje. Svarbiausios buvo ir išliko Lietuvos pasiuntinybės Washingtone, prie Šventojo sosto ir Londone.

Lietuvos diplomatijos šefo parei-gas Stasys Lozoraitis vyresnysis ėjo iki pat mirties, daugiau kaip 40 metų, iš jo šias pareigas perėmė dr. S. A. Bačkis, sustabdęs savo įgaliojimus 1991 metų rugsėjo 6 dieną. Visi Lietuvos diplo-matinės tarnybos nariai, atstovavę ir dirbę Nepriklausomai Lietuvai, di-desnę gyvenimo dalį praleido ant lie-tuviškų žemės lopinėlių, esančių už-sienio valstybėse.

Atkreipusi į tai dėmesį, knygos au-torė cituoja straipsnį 1991 metų gruodžio 3-osios „Drauge“: „(...) okupantas dėjo visas pastangas Lietuvos diplo-matinės tarnybos likučius sunaikinti. Buvo ir savųjų, kurie gal be blogos va-lios buvo pradėję prieš juos veikti. Bet sąmoninga visuomenė tokių ėjimų neparėmė. Maskvos propaganda ir mirtis mūsų diplomatinės tarnybos li-kučius palaipsniui retino. Likusieji pasaulio akyse buvo lyg dinosaurai. Pa-saulio istorija kito panašaus atvejo galbūt nežino, kad okupuoto krašto diplomatija egzistuo-tų pusę šimto metų. Jų veiklos sąlygos, žinoma, buvo sunkios. Jie tebuvo tik šiaip taip pa-kenčiami, didelio respekto neturėjo ir užuojautos nesulaukė.“

Akivaizdu, jog diplomatinė tar-nyba galėjo išlikti tik dėl kai kurių ša-lių, visų pirma JAV vykdomos Lietu-vos aneksijos ir okupacijos nepripaži-nimo politikos. Ne mažiau svarbu buvo ir tai, kad sovietai neužvaldė iki krašto okupacijos JAV bankuose sau-gotų Lietuvos Respublikos aukso ir valiutos atsargų, iš kurių buvo galima išlaikyti diplomatus. Žinoma, čia svar-bų vaidmenį vaidino ir pačių diplo-matų moralinė atsakomybė.

Knygoje A. Petraitytė-Briedienė išsamiai aprašo visus keturis Lietuvos pasiuntinius Washingtone – 27-erius

Knygos autorė A. Petraitytė-Briedienė

A. Vaškevičiaus nuotr.

metus čia dirbusį ir vadovavusį P. Žadeikį (1887–1957), po šio mirties jį pakeitusį J. Kajecką (1897–1978), diplo-matijos šefo pareigas iš S. Lozoraičio vyresniojo perėmusį dr. S. A. Bačkį (1906–1999) ir Vilties prezidentu vėliau tapusį S. Lozoraitį jaunesnįjį (1924–1994), kurį į pareigas pasiuntinybėje jo tėvas paskyrė 1983-ųjų pabaigoje.

„Įdomu tai, kad visi keturi diplo-matai dirbo duetuose – iš pradžių P. Žadeikis ir J. Kajeckas, pirmajam mirus, prie J. Kajecko prisijungė dr. S. A. Bačkis, vėliau, kai jau nebuvo J. Ka-jecko, šalia dr. S. A. Bačkio stojo S. Lozoraitis jaunesnysis. Visi jie buvo labai skirtingos asmenybės, su savo plusais ir minusais, turėję ir privalumų, ir silpnybių. Kiekvienas iš jų buvo itin di-delis individualistas, tačiau juos visus vienijo stiprus atsakomybės jausmas, idealizmas ir bendras tikslas – laisva Lietuva”, – pabrėžė autorė.

Knygoje jos autorė nemažai dė-mesio skiria vadinamajam „nemato-mam tinkleliui” – kai pasiuntinybė Washingtone formavo kertinius ryšius ir politinėje lietuvių išeivijoje, ir jos organizacijose, ir įvairiose JAV institucijose, ypač – Valstybės depar-tamente, taip pat buvo ryšiai, nors ir gerokai silpnesni, su okupuota Lietu-va. Visi šie ryšiai ir gaunama infor-macija buvo pasiuntinybės veiklos pagrindas. Tą informaciją buvo galima

Nukelta į 9 psl.

P. Žadeikis (pirmoje eilėje centre) su Amerikos lietuvių tarybos nariais prie Lietuvos pasiuntinybės Washingtone 1948 m.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Trakuose savivaldos rinkimai vyks iš naujo

Vilnius (Vyriausybės info) – Vyriausioji rinkimų komisija (VRK) kovo 8 d. nusprendė dėl pažeidimų naikinti savivaldybės tarybos ir mero rinkimų rezultatus Trakuose. Rinkimai čia vyks iš naujo, juos numatoma surengti birželio 7 d.

Trakuose aiškinamasi dėl šimtų išankstinio balsavimo vokų pažeidimo, be to, tiriami galimi papirkimo atvejai.

VRK praneša, kad bent 444 vokai su iš anksto balsavusių rinkėjų biuleteniais buvo atplėsti ir vėl užklijuoti. Teigiama, kad, iš teisėsaugos gautais duomenimis, Trakuose galėjo būti papirkti 900–1000 ar daugiau asmenų.

Įteiktos Lietuvos mokslo premijos

Vilnius (ELTA) – Lietuvos mokslų akademijoje pirmadienį iškiliausiems šalies mokslininkams įteiktos 2014 metų Lietuvos mokslo premijos. Premijų laureatus pasveikino ministras pirmininkas Algirdas Butkevičius ir švietimo ir mokslo ministras Dainius Pavalkis.

Šiais metais paskirtos šešios premijos humanitarinių ir socialinių, fizinių, biomedicinos ir žemės ūkio mokslų bei technologijos mokslų srityse. Lietuvos mokslo premijos teikiamos už reikšmingus fundamentinius ir taikomuosius bei eksperimentinės plėtos darbus.

Humanitarinių ir socialinių mokslų srityse apdovanotas Lietuvos edukologijos universiteto profesorius emeritas Vincentas Drotvinas už mokslo darbą „Mažosios Lietuvos raštijos paveldo (leksikografijos) tyrimai”.

Fizinių mokslų srityje premijos įteiktos Vilniaus universiteto Fizikos fakulteto mokslininkams Daumantui Čipliui, Romualdai Rimeikai, Vytautui Samulioniui už darbų ciklą „Aukšta dažnės akustinės bangos feroelektriniuose kristaluose, plačiatarpiuose puslaidininkiuose ir nanostruktūri-

VRK turimais duomenimis, teisėsauga šiuo metu vykdo penkis ikiteisminius tyrimus dėl pažeidimų per rinkimus Trakuose. Viena iš jų šeši Vilniaus mero Artūro Zuoko vadovaujamos Lietuvos laisvės sąjungos (liberalų) kandidatai į Trakų rajono savivaldybės tarybą įtariamai organizavę rinkėjų balsų pirkimą. Vilniaus apygardos prokuratūros prašymu jau anksčiau šią savaitę VRK panaikino šių kandidatų teisinę neliečiamybę.

VRK pirmininkas Zenonas Vaiškauskas teigė, kad Trakuose padarytus pažeidimus VRK pripažįsta šurkščiais.

niuose dariniuose” bei Vilniaus universiteto Matematikos ir informatikos fakulteto mokslininkams Ramūnui Garunkščiui ir Antanui Laurinčikui už darbų ciklą „Dzeta funkcijos. Universalumas, nuliai ir momentai”.

Biomedicinos ir žemės ūkio mokslų srityse premijos skirtos Vilniaus universiteto Biotechnologijos instituto mokslininkams Giedriui Sasnauskui, Gintautui Tamulaičiui ir Mindaugui Zarembai už darbų ciklą „Nauji taikiniui specifinių endonukleazių sąveikos su DNR reguliacijos ir katalizės mechanizmai” bei Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro mokslininkai Pavelas Duchovskis, Aušra Brazaitytė, Giedrė Samuolienė ir Akvilė Viršilė, apdovanojami už darbų ciklą „Augalų fiziologijos tyrimai: raidos, streso, produktyvumo ir kokybės valdymas”.

Technologijos mokslų srities premija skirta Kauno technologijos universiteto mokslininkams Rimvydui Simučiui, Donatui Levišauskui, Vytautui Galvanauskui už darbų ciklą „Pažangūs biotechnologinių procesų modeliavimo, optimizavimo ir valdymo metodai. Kūrimas ir taikymai”.

Kaune nuo tilto nuimta sovietinė simbolika

Sovietinę simboliką pakeitė vėliavos.

Kauno savivaldybės nuotr.

Kaunas (Savivaldybės info) – Ant Vytauto Didžiojo (buvusio Aleksoto) tilto Kaune nebeliko nė vienos plokštės su sovietine simbolika. Nuėmus plokštes ant visų tilto pilonų iškeltos Kauno ir Lietuvos vėliavos.

Kol kas reljefinės plokštės su sovietiniais herbais ir žvaigždėmis bus saugomos bendrovės „Kauno švara” patalpose, kol bus išspręsta ką su jomis daryti, kurias iš jų paims muziejai, kolekcionieriai.

Pagal konkurso sąlygas iš viso rei-

kėjo nuimti 32 metalinius simbolius. Po to kolonų paviršius turi būti aptaisytas apdailos cementinėmis fasado plokštėmis, atitinkančiomis pilonų spalvą.

Dabartinis tiltas su sovietine simbolika – žvaigždėmis bei pjautuvais su kūjais, sovietiniu herbu – pastatytas 1948 m. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, sovietinė simbolika iki 2005 metų rekonstrukcijos buvo pridengta. Tuomet buvo pakeisti sovietinės simbolikos taip pat turėję tilto turėklai, bet stalininė simbolika liko ant betoninių pilonų.

Dėl Nemcovo nužudymo apkaltinti du vyrai

Zauras Dadajevs

„Reuters”/„Scanpix” nuotr.

Maskva („Draugo” info) – Rusijos teismas, į kurį kovo 8 d. dėl opozicijos aktyvisto Boriso Nemcovo nužudymo buvo atvesdinti penki įtariamieji, dėl šio nusikaltimo apkaltino du vyrus.

Oficialiai apkaltinti Boriso Nemcovo nužudymu du čečėnų kilmės vyrai, Zauras Dadajevs ir Anzoras Gubaševs, o kiti trys vis dar yra įtariamieji.

Z. Dadajevs pripažino dalyvavęs B. Nemcovo nužudyme. Jį leista suimti iki balandžio 28 d. Kitas kaltinamasis – A. Gubaševs – neigia dalyvavęs B. Nemcovo nužudyme. Dar trys įtariamieji – Chamzatas Bachajevs, Tamerlanas Eskerchanovas ir Šadidas Gubaševs – taip pat savo kaltę neigia.

Sulaikytasis Zauras Dadajevs, ku-

ris yra Vladimiro Putino statytinio Ramzano Kadyrovo „Sever” bataliono Čečėnijoje vado pavaduotojas, Anzoras Gubaševs, dirbo apsaugos darbuotoju Pamaskvėje, o jo brolis Šadidas Maskvoje dirbo sunkvežimio vairuotoju.

Dar vieną įtariamąjį Čečėnijos mieste Grozny pareigūnai kovo 7 d. vakare užblokavo jo bute. Policininkams pareikalavus pasiduoti, vieną granatą vyras metė į juos, o su kita susisprogdino pats. Pareigūnai nenukentėjo, o įtariamasis žuvo.

B. Nemcovo advokatas Vadimas Prochorovas išreiškė abejones dėl įtariamųjų sulaikymo. Jam daug kas kečia įtarimų, tačiau jų kol kas neatskleidžia.

Ž. Nemcova dėl tėvo mirties kaltina Kremlį

Berlynas (ELTA) – Boriso Nemcovo duktė Žana Nemcova sekmdienį Vokietijos televizijos kanalui ARD pareiškė, kad politinė atsakomybė už jos tėvo mirtį tenka Kremlui. Pasak jos, Rusijoje viešpatauja diktatūra.

Kalbėdama laidoje, kurią vedė Guenter Jauch, ji atkreipė dėmesį į tai, kad vienas iš asmenų, sulaikytų dėl nu-

žudymo – Zauras Dadajevs, buvo susijęs su Čečėnijos VRM. „Valdžia negali teigti neturinti su tuo nieko bendra”, – pabrėžė moteris.

„Aš nepasitikiu teisėsaugos institucijomis. Žinoma, kaltieji bus surasti, bet ar tai bus tikrieji kaltininkai, niekada nesužinosime, kaip nesužinosime ir užsakovų”, – sakė Ž. Nemcova.

„Reabilitavo” V. Janukovyčiaus bendrininkus?

Briuselis (BNS) – Europos Sąjunga (ES) nutarė nebetaikyti pernai paskelbtų sankcijų nuverstojai Ukrainos prezidento Viktoro Janukovyčiaus saugumo tarnybos vadovui.

Oleksandras Jakimenka, vadovavęs Ukrainos Saugumo tarnybai (UST) iki kruvinų protesto įvykių, nuvertusių V. Janukovyčių, buvo vienas iš keturių asmenų, kieno turtas buvo išaldytas prieš metus, bet jų pavardžių nebėra atnaujintame ES sankcijų sąrašė.

ES pareigūnai nei patvirtino išbraukę pavardes, nei paaiškino, kodėl jų nebėra sąrašė. Tačiau diplomatai ir ES pareigūnai yra sakę, kad kai ku-

riems ukrainiečiams sankcijos būsiančios atšauktos dėl to, kad trūksta įkalčių, įrodančių jų dalyvavimą valstybės lėšų švaistyme, kuriuo ir grindžiamos minėtos sankcijos.

Naujoji Kijevo valdžia kaltino 50 metų O. Jakimenką sąsaja su civilių žudymu per Maidano protestus pernai vasarį ir reikalavo, kad Maskva išduotų jį. Jis kaltinamas ginklų tiekimu prorusiškiems kovotojams ir vadintas „Išdaviku Nr.1”.

Pats V. Janukovyčius, jo vyresnysis sūnus ir du buvusieji premjerai yra tarp asmenų, kuriems lėšų išaldymas pratęstas dar metams.

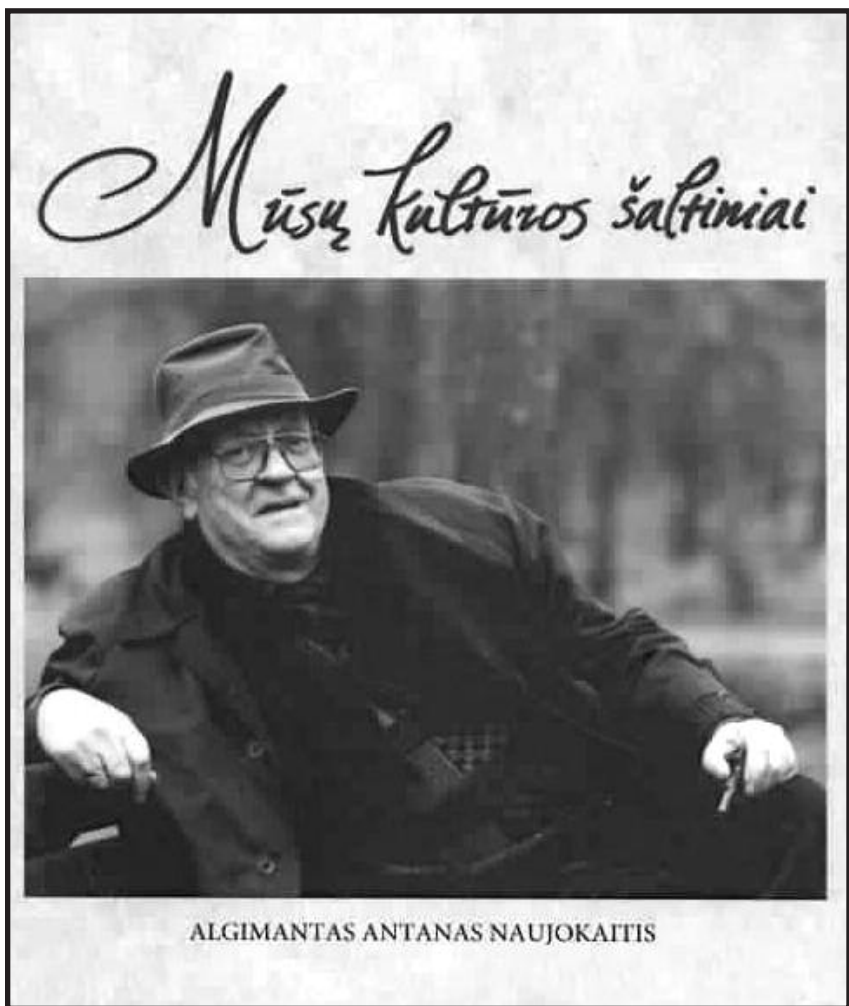
E. Snowden nebenori likti Rusijoje

Maskva (ELTA) – Buvęs nacionalinio saugumo agentūros (NSA) darbuotojas Edward Snowden, gyvenantis Rusijoje nuo 2013 metų vidurio, oficialiai paprašė Šveicarijos suteikti jam politinį prieglobstį.

JAV prokurorai kaltina E. Snowden paviešinus NSA slapta šnipinėjimo

programų informaciją plačiai visuo-menei. 2013 metais praleidus daugiau nei mėnesį tranzitinėje zonoje viename Maskvos oro uostų, jam buvo suteiktas laikinas prieglobstis Rusijoje. 2014 metais rugpjūtį pasibaigus laikinojo prieglobsčio terminui, jam leista trejus metus gyventi šalyje.

Knyga apie Lietuvos žurnalistą, redaktorių Algimantą A. Naujokaitį

VYTAUTAS A. GOCENTAS

Vos dešimtmetis prabėgo nuo Algimanto Antano Naujokačio mirties 2004 m. gegužės 19 dieną. Gyveno greta Lukiškių aikštės esančioje tylioje ir labai tapybiškoje diplomato bei rašytojo Jurgio Savickio gatvelėje Vilniuje. Bet ar toji išėjimo data yra viso ko pabaiga?

Lietuvos provincijos ir sostinės žurnalistas. Ir ne tik Lietuvos, bet tarnavęs ir išeivijos lietuvių informavimui, kas vyksta Tėvynės kultūros ir kitokioje padangėje. Algimantas gimė 1932 m. spalio 15 dieną anuometinės Šakių apskrities Auškadarinių kaime. Taigi – zanavykas.

1949 m. baigė Lukšių progimnaziją ir pradėjo žurnalistauti tuometinės Šakių apskrities laikraštyje „Socialistinis kelias“. Staigus posūkis: brolis represuojamas ir išvežamas į Sibirą, o Algimantas netenka darbo redakcijoje ir palieka savo gimtąjį zanavykų kraštą. 1956 m. baigė Šeduvos vidurinę mokyklą, o gavęs atestatą, patraukė į sostinę, kur 1965 m. baigė Vilniaus universiteto Istorijos ir filologijos fakultetą, įgijo lituanisto specialybę. Čia ilgėliau neužsibuvo – buvo paskirtas į Šakius: 1949–1956 m. laikraščio „Tikruoju keliu“ redakcijos literatūrinis darbuotojas. Vėliau, nuo 1956 m. Šeduvos rajono „Spalio vėliavos“, nuo 1959 m. Radviliškio rajono laikraščio „Raudonoji žvaigždė“ ne tik literatūrinis darbuotojas, bet ir skyriaus vedėjas.

Pochruščioviniais 1965 m. baigė studijas Vilniuje, pradėjo dirbti provincijoje, bet tuo nesitenkino – neakivaizdiniu būdu studijavo ir baigė žurnalistiką Maskvos universitete. Vėliau žurnalistinis augimas tęsėsi jau Vilniuje, „Valstiečio laikraščio“ redakcijoje darbavosi beveik tris dešimtmečius – korespondentas, skyriaus vedėjas, o 1992–1996 m. – vyriausiojo redaktoriaus pavaduotojas. Atgimimo atgaiva susieja su Čikaga: nuo 1996 m. „Draugo“ korespondentas Lietuvoje. Apie ką rašė? Dėmesio centre – kaimo, žemės ūkio temos. 1987–1993 m. ir kalendarų „Kaimo metai“ sudarytojas – čia nemažai vietos skiriama „atgautai“ Lietuvos istorijai, kultūrai, literatūrai.

Išeivijoje bičiuliavosi su poetu, kino meno žmogumi Jonu Meku, rengė spaudai jo knygas. Taip išleidžiama knyga „Laiškai iš Niekur: Jonas Mekas“ (Vilnius: Baltos lankos, 1997), o neužilgo ir „Seme-

niškių idilės: reminiscencijos“ (1997) bei „Dienų raštai“ (1998).

Žurnalisto talentas nelieka nepastebėtas. Jis įvertinamas žurnalistinėmis premijomis: Vinco Mickevičiaus-Kapsuko (1981) ir Lauryno Ivinskio (1990). Žinoma, visa tai negali aprėpti spalvingos Algimanto A. Naujokačio asmenybės ir darbų.

Visuomeninė Algimanto A. Naujokačio branda taipgi rezultatyvi – jis buvo vienas visuomeninio sambūrio „Partitis“ steigėjų ir aktyvus dalyvis.

Gal būtų įdomu žinoti, ką apie jį pasakytų žurnalistų cecho bendradarbis poetas, kultūros apžvalgininkas, fotografas ir kitoks kūrėjas Ričardas Šileika. Mielos žurnalisto žmonos Stasės pastangomis ir pensijoje sutauptais pinigais išleistoje knygoje „Mūsų kultūros šaltiniai: Algimantas Antanas Naujokaitis“ (Vilnius: Baltijos kopija, 2015) jis parašė trumpą, bet gerai atpažįstamą „portretą“, kurį pavadino „Artimas rašytojų luomui“: *Išraiškingo veido žmogus. Ne-*

išpasakytai įspūdingai ir užkrečiamai mokantis juoktis. Visą gyvenimą besidomintis kultūra. Artimas rašytojų luomui, nors tėra parašęs tik vieną apsakymą. Užkietėjęs žurnalistas nuo pat lopšio. Turintis įgimtą tobulą uoslę: talentingus poetus užuodžia iš tolo. Su atvira šypsena atsimeriantis ir pasakojantis savo jaunystės metų peripetijas. Rūkantis pypkę, kurion kemša tik danišką „Skandinavų Light“ tabaką. Į pasaulį atidžiai žiūrintis per -3 ir -3,5 dioptrijų stiklus.

Jį galima sutikti Žemės ūkio ministerijoje, Agrarinės ekonomikos institute, Rašytojų sąjungoje, Gedimino prospekte, Seime, Prezidentūroje ar „Ponių laimėje“ (tai jo mėgstamiausias „nutūpimas“ kavos puodeliui).

Pasiduodat? Jis – Algimantas Antanas Naujokaitis. Jono Meko patronas Lietuvoje. Dar – užsienio lietuvių dienraščio „Draugas“ akredituotas korespondentas Lietuvoje. Dar – Laisvosios Europos radijo žemės ūkio apžvalgininkas.

O ką pasakytų pats Algimantas A. Naujokaitis? Trys savaitės iki mirties jis apsisprendė, kad gal vertėtų išleisti savo knygą. Jis apie tai parašė ir žodį savo straipsnių rinkiniui: *Jau keleri metai mano bičiuliai, net kai kurie jauni poetai, rašytojai vis sakė: „surink savo rašinius iš laikraščių, išleisk knygą“. Aš tai palaikydavau šiuos nerimtus, neapgalvotus pasiūlymus, išsakytus iš dirbtinio mandagumo. Kur matyta, kokio knyga gali išeiti iš prastų laikraščių, žurnalistinių straipsnių ir straipsnelių. „Viena gėda“, – pagalvodavau.*

Bet 2004 metų pradžioje gavau Jono Meko videolaišką, parašytą man. J. Mekas – ne koks pliuskis, o rimtas ir galvotas žmogus. Jis argumentuotai pasakė, kad mano rašiniai iš tiesų geri. Štai ką jis sakė savo videolaiško antroje dalyje, skirtoje mano žurnalizmui: „Užu tavo visus darbus! Nesuprantu, tavo ener-

gija... Ė, mūsų visų energijos yra ribotos, bet, atrodo, tavo energija neribota.

Skaitau tuos ilgus straipsnius, taip detališkai visi parašyti, daiktiškai ir detališkai. Ten nėra vandens, ir, atrodo, išsunki visą vandenį – kaip mano mama, sūrį kai darydavo. Lieka tiktai, tik pasilieka... sūris, o vanduo yra išsunktas”.

Tai mane paskatino. Atrinkau, mano galva, dėmesio daugiau vertus savo rašinius, interviu su rašytojais, kultūros, meno, mokslo žmonėmis. Tai daugiausiai rašiniai iš Čikagoje leidžiamo užsienio lietuvių dienraščio „Draugas“ kultūrinio priedo (buvau „Draugo“ bendradarbis nuo 1987 m. rudens iki šiol), straipsniai „Literatūra ir menas“, „Šiaurės Atėnai“, kai kurių kitų leidinių. Tų straipsnių svarbiausia tema – du mūsų kultūros šaltiniai – Lietuva ir išeivija. Gal knygą pavadinti „Mūsų kultūros šaltiniai“?

Taigi, koks šios straipsnių knygos turinys?

Be jau cituotų įvadinių tekstų, knyga pradeda ma bendražygių žurnalistų ir rašytojų prisiminimais: atvirauja žurnalistas Ričardas Šileika, poetas Stasys Jonauskas, rašytoja Eglė Juodvalkė, poetas Jonas Strielkūnas, kino apžvalgininkė Sonata Žalneravičiūtė, kilmininkas Julius Žizliauskas-Ziz.

Po to – žurnalisto R. Šileikos ir Algimanto A. Naujokačio pokalbis „Ten, kur kvėpėdavo“, išspausdintas „Literatūroje ir mene“ 1998 m. rugpjūčio 22 d. numeryje. Čia galima gana išsamiai sužinoti apie žurnalistinio kelio pradžią ir rusų literatūros klasikos skaitymą, tolimesnį žurnalistinio darbo ir meistrystės augimą, Jono Meko knygų parengimą spaudai.

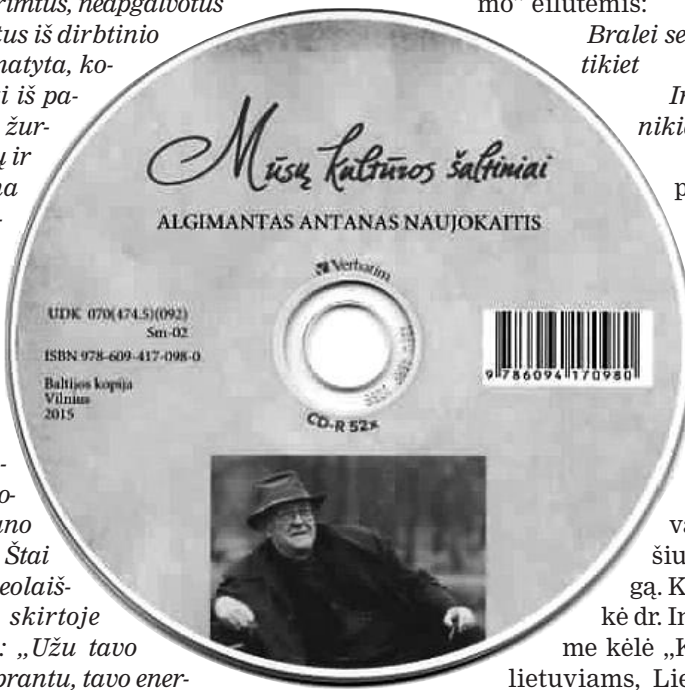
Žurnalistas nuosekliai domėjosi tiek Lietuvos, tiek ir jos išeivijos lietuvių rašytojų asmenybėmis bei kūryba. Į „Draugo“ 1997 m. sausio 11 d. numerį parašo apie tuomet iš spaudos išėjusį „Lietuvių rašytojų sąvadą“, kuris 1996 m. pasirodė su 652 puslapiais informaciją apie 2 340 rašytojų! Knygos suktuvėse, kurias vedė Rašytojų sąjungos pirmininkas Valentinas Sventickas, pabrėžta: šio sąvadu tęsiamas Vaclovo Biržiškos Lietuvių rašytojų kalendariumi 1946 metais pokario pabėgėlių stovyklose Vokietijoje pradėtas literatūros bibliografinių duomenų sisteminimas (pastebėjimo autorius – Vytautas Vanagas, Lietuvių literatūros ir tautosakos instituto tekstologijos skyriaus vadovas). Aiškėjo, kad sąvadas dienos šviesą išvydo ne be klaidų ar netikslumų – mat išeivijos rašytojai dar buvo tik iš naujo pažįstami, biografijos faktai ne iki galo ir tiksliai žinomi.

Kitas rašinys – „Lietuviškos knygos šventė“ („Draugas“, 1997 m. kovo 18 d.), skirtas Vilniuje, o ir visoje Lietuvoje, o taip pat užsienio kraštuose prasidėję renginiai, skirti pirmosios lietuviškos knygos – liuteronų klebono Martyno Mažvydo „Katekizmo“ 450 metų sukakčiai paminėti. Tai ir tų metų sausio 8 d. įvykęs iškilmingas minėjimas Vilniuje, Operos ir baleto teatre: dailininko H. Cipario išradingas, įdvasintas scenovaizdis, žvakelių spingsėjimas. Jų šviesoje aktorius Algirdas Latėnas į garbingą minėjimo susirinkimą prabilo pirmosiomis „Katekizmo“ eilutėmis:

Bralei seseris, imkiet mani ir skaitikiet

Ir tatai skaitydami permikiet...

Valstybinės komisijos pirmininkas profesorius Vytautas Landsbergis žodžiu apie pirmąją lietuvišką knygą, jos didžiulę reikšmę mūsų tautai ir susirinkusius. Šios komisijos narys, poetas Justinas Marcinkevičius, be kita ko, pasakė: turime du karalius – Mindaugą, sukūrusį Lietuvos valstybę, ir Mažvydą, parašiusį pirmąją lietuvišką knygą. Komisijos narė, mokslininkė dr. Ingė Luošaitė savo pranešime kėlė „Katekizmo“ svarbą ne tik lietuviams, Lietuvai, bet pabrėžė ir jo

reikšmę Europos raštijos istorijoje.

Skambėjo giesmės iš kompozitoriaus Broniaus Kutavičiaus muzikinio kūrinio „Jeruzalės vartai“ dvi dalys, atliekamos choro „Aidija“ ir M. K. Čiurlionio menų gimnazijos vaikų choro. „Vaidilos“ teatro aktoriai vaidino fragmentus iš Justino Marcinkevičiaus dramos „Mažvydas“.

Atrodo, kad visa tai jau nutolstanti istorija, net ir „Vaidilos“ teatras jau užbaigė savo gyvavimą, bet straipsnio autorius priminė gyvus tų dienų išgyvenimus...

Vilniaus universitete – retų knygų paroda, o jos svarbiausias eksponatas – Martyno Mažvydo „Katekizmo“ autentiškas egzempliorius. Beje, šio rašinio autoriui, kilusiam iš Mažosios Lietuvos, tuometinė bibliotekos direktorė Birutė Butkevičienė suteikė išskirtinę galimybę, t. y. leido paimti knygą į rankas ir ją atsargiai pavartyti.

Tuo metu Nacionalinėje Martyno Mažvydo bibliotekoje dr. Juozas Tumelis pirmininkavo Mažvydo skaitymams: jų metu Vilniaus universiteto, Lietuvių literatūros ir tautosakos, kitų institutų mokslininkai skaitė pranešimus apie XVI ir vėlesnių amžių Lietuvos raštiją. Konferencijos kaimynystėje veikė jubiliejui skirta paroda. Tuo metu bibliotekoje buvo atidengta ir skulptoriaus Gedimino Jokūbonio sukurtas Martyno Mažvydo paminklas. Reta kas dabar gali pasakyti kaip paminklo sunkiasvoris granito postamentas „įėjo“ pro duris ir „pakilo“ bibliotekos laiptais – bibliotekininkai vyrai ant medžio rąstelių rideno postamentą vis aukštyr ir aukštyr ir jam skirtą vietą antrame aukšte. Atrodo, kat to nepaminėjo ir tų dienų liudininkas žurnalistas Algimantas A. Naujokaitis, bet tai jokių būdu nesumenkina skvarbia akimi pastebėtų įvykių autentiškumo. Be visų pranešimų šių ir kitų renginių metu dalyvavo svečiai iš Vokietijos, Estijos, Ukrainos, kitų valstybių, o taip pat JAV Lietuvių Bendruomenės Kultūros tarybos narė, Martyno Mažvydo „Katekizmo“ minėjimo komiteto JAV narė Dalia Anysienė ir to paties komiteto narys prof. Jurgis A. Ansysas. Minėtina ir tai, kad pastarasis – Mažosios Lietuvos išeivis, jos kultūros puoselėjimo veikėjas.

Straipsnio autorius sumini parodas, kurie jubiliejinių metų eigoje dar įvyks ar bus išleisti ir atspindės tokį svarbų tautos kultūros fenomeną, kaip pirmąją knygą. Taipgi paminimi kokie ir kada dar pasirodys leidiniai ir kaip jie pasieks net ir mūsų tautiečius Čikagoje.

Taip straipsnis po straipsnio žurnalistas labai atsakingai lyg už rankos veda įvairiais Lietuvos kultūros aruodo pilnėjimo pasakojimais-reportażais – čia ir teatras, ir dailė, ir fotografija, kultūrininkų užėja – kavinė „Neringa“, avangardinis J. Meko kinas, šiaurietiečių kultūrininkų almanachas „Varpas“. Žinoma, į kuklią 53 puslapių knygą negalėjo tilpti visi žurnalisto Algimanto A. Naujokaičio straipsniai. Neatsitiktinai leidykla ir spaustuvė UAB „Baltijos kopija“ išsamų straipsnių rinkinį įrašė į elektroninę knygą kompaktinėje plokštelėje – jis pridėdamas knygos gale. Turėkime sąžinės ir vilties, kad popierinis išsamios knygos variantas dar gali pasirodyti ateityje, o šiandien žurnalisto žmona našlė Stasė Naujokaitienė atliko savojo kultūrinio tarpininko vaidmenį – tegul ateina kiti ir išleidžia Lietuvos ir išeivijos žurnalisto, redaktoriaus straipsnių tomelį su garbingu ir daug sakančių pavadinimu – „Mūsų kultūros šaltiniai“ ir daug liudijančių tekstų turiniu.

Tylieji priesaikos riteriai

Atkelta iš 6 psl.

ir pakreipti naudingiausia Lietuvos laisvės bylai linkme. Lietuvos diplomatinės tarnybos veikla leido išsaugoti pasiuntinybei Washingtone savo juridinį statusą, o diplomatai, veikdami tyliai, neleido pamiršti ir ištrinti Lietuvos iš tarptautinio žemėlapi.

Knygoje yra daug įdomių detalių, pastebėjimų, ją labai praturtino ir tai, kad autorei pavyko žvilgtelti į JAV Nacionaliniame archyve saugomus Valstybės departamento archyvus – tegul ir tik į senesnius, iki 1960-ųjų, nes vėlesnieji vis dar yra pažymėti grifu *restricted* ir yra riboto naudojimo, tik kai kurie iš jų publikuoti šio departamento leidžiamuose dokumentų rinkiniuose. Čia autorė rado visų trijų Baltijos šalių diplomatų notų, pokalbių aprašymų, įdomių finansinių dokumentų, diplomatų *pro memoria* tekstų apie JAV ir Sovietų Sąjungos atstovų pokalbius.

Finansinis aspektas pasiuntybės veikloje buvo labai svarbus – juk akivaizdu, kad jei nebūtų buvę lėšų, diplomatai nebūtų galėję egzistuoti. Kelis dešimtmečius diplomatinė tarnyba laikėsi finansiškai JAV Vyriausybės išaldyto turto dėka. Sovietai jau karo metais reikalavo JAV bankuose saugomo Lietuvos aukso atsargas atiduoti, bet Amerika to nepadarė. Nors pinigai buvo naudojami taupiai, jie nuolat tirpo, nes reikėjo mokėti ne tik JAV, bet ir kitose šalyse – Urugvajuje, Brazilijoje reziduojantiems diplomatams. Autorė rado archyvus, liudijančius, kad buvo mokama ir našlės pensija Sofijai Smetonienei (kas mėnesį po 175 dolerius), ir Jadvygai Tūbelienei (po 100 dolerių), tiek pat – ir Prezidentui Kaziui Griniui.

Knygos priede yra išspausdintas JAV Vyriausybės memorandumas dėl Baltijos šalių atstovybių biudžeto 1955 metams. Iš jo matyti, kad Lietuvos biudžetas nuo 132,300 dolerių 1954-aisiais mažėja iki 110,250 dolerių. Pinių atsargos vis mažėjo ir apie 1980-uosius finansiniai fondai beveik išseko. Padėtį tada išgelbėjo iš Latvijos diplomatų gauta paskola – taip latviai atsilygino lietuviams už pagalbą kovose su bermontininkais. Lietuviai gražino skolą latviams jau Nepriklausomybės metais.

Nemažai vietos knygoje skirta santykiams tarp įvairių lietuvių organizacijų, aprašomi ir sunkumai bendraujant diplomatinei tarnybai su kai kuriais veikėjais, taip pat analizuojamos priežastys, kodėl dirbti į pasiuntinybę nebuvo skiriamas Stasys Lozoraitis vyresnysis. Akivaizdu, jog diplomatinės patirties turėję asmenys buvo vertinami – kai Lietuvoje tarptautinės teisės specialistu buvęs dr. Domas Krivickas su šeima persikėlė per Atlantą ir dirbo juodadarbiu, jis gavo pasiūlymą įsidarbinti JAV Kongreso bibliotekoje – akivaizdu, jog čia neapsieita be tuomečio pasiuntinio P. Žadeikio įtakos.

„Mano dėmesį atkreipė kai kurie sutapimai, kurie negali nestebinti. Panašiu metu, kai JAV prezidentu tapo Ronald Reagan, itin aktyvus kovotojas su ‘blogio imperija’, popiežiumi buvo Jonas Paulius II, o pasiuntinybėje Washingtone pradėjo dirbti Stasys Lozoraitis jaunesnysis – būtent R. Reagan vyriausybė 1983 m. leido oficialiai įrašyti S. Lozoraičio pavardę į Lietuvos diplomatinės tarnybos gretas,

S. Lozoraitis

vėliau S. Lozoraitis jaunesnysis tapo pirmuoju Lietuvos Respublikos ambasadoriumi JAV, o pasiuntinybė virto ambasada.

Jei ankstesniais metais Vasario 16-osios proga iš Valstybės departamento ir JAV kitų institucijų ateidavo gražus ir mandagus pasveikinimo atvirukas, tai tuo laikotarpiu pasveikinimai keitėsi, juose akcentuota pati Nepriklausomybės idėja”, – sakė daktarė.

Pokalbyje su „Draugo“ žurnalistu ji papasakojo dar vieną istoriją, kaip informacija apie padėtį Lietuvoje pasiekdavo tautiečius anapus geležinės uždangos. Prancūzijoje gyvenęs garsus lietuvių mokslininkas Algirdas Julius Greimas (apie jo atminimo įamžinimą Lietuvoje šių eilučių autorius neseniai rašė „Drauge“) su savo bičiuliais tėvynėje buvo susitaręs, kad apie okupuotos šalies žmonių gyvenimą papasakos nuotrauka – jei čia viskas gerai, tai nuotraukoje lietuviai bus atsisėdę, jei blogai – atsistoję. Profesorius gavęs nuotrauką, kurioje įamžinti visi lietuviai ne tik kad stovi – daugelis iš jų net pasistiebė...

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DR. DAIVA BIDVA
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
25 E Washington, Ste 1121,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

„Man atrodo labai svarbi ta diplomatų nuostata dirbant tokiomis sąlygomis, kai tas laidas su atstovaujama šalimi nukirstas, bet pozicija nesikeičia ir visada kartojama: Yra šalis. Yra šalis, nors tuo metu ji okupuota, bet neišnykusi iš tarptautinės politikos mąstymo. Kiek stiprybės reikėjo, kiek tikėjimo. Juk ir JAV valstybės sekretorius Henry Kissinger viename interviu 2000 m. yra prisipažinęs, jog „nei vienas jo pažįstamas politikas ar mokslininkas (...) netikėjo, kad SSSR subyrės” ir dar taip greitai. Lietuvių, o taip pat bendro likimo latvių ir estų diplomatai tuo visada tikėjo.

Prisimindama šių optimistų išvagas, visad turiu galvoje ir paskutinius šioje žemėje ištartus S. Lozoraičio žodžius: ‘Saugokite sienas’. Įsiklausykime, kaip po daugiau nei dvidešimties laisvės metų šiandien skamba šie žodžiai. Jie perspėjantys ir bauginantys, ypač tiems, kurie išgyveno okupaciją ir trėmimus, sibirinius ledynus, fizines ir psichologines represijas, deportuotųjų asmenų stovyklų šaltį ir nevilį. Ir tada viliesi – gal pasimokysime iš tokių kaip S. Lozoraitis ir jo bendraminčiai. Jų įgimtas žinojimas, kas yra demokratija ir laisvė, suvokimas, kas yra okupantas ir agresorius, bei drąsa apie tai kalbėti garsiai gali būti raktas šių dienų konfliktams spręsti”, – sakė knygos autorė.

„Tylieji priesaikos riteriai”, išleisti 400 egzempliorių tiražu, jau pasiekė Lietuvos diplomatinės tarnybas, knygą gavo ir Lietuvos ambasada Washingtone, taip pat kitos ambasados ir konsulatai. Autorė jau netrukus išleis ir kitą, lygiagrečiai parašytą knygą, kurioje – liudininkų pasakojimai apie S. Lozoraitį jaunesnįjį ir jo žmoną Danielą.

SIŪLO DARBĄ

Ieškome lietuvių auklės 4 ir 1,5 m. vaikams. Darbas Washington, DC gyvenant kartu su šeima. Atlyginimas „konkurencingas”.
Tel. 310-962-4760, Agnė

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

Modernių vilnietiškų verbų jūroje paskendo kuklios tradicinės.

Originaliai savo gaminius siūlė puodžiai.

Šiemetinis Vilniaus Kaziukas buvo rekordinis

Taip sako organizatoriai – prekystaliai nusidriekė net 18 km – per visą Gedimino prospektą, Katedros aikštę, Vrublevskio gatvę, Pilies ir Didžiąją gatvę iki pat Rotušės, o Barboros Radvilaitės ir Maironio gatvę – iki Užupio. Organizatoriai į kovo 6-8 d. vykusią šventinę mugę

tį – Vilniaus universiteto muziejaus direktorių dr. Ramūną Kondratą, kurio paskaitą apie lietuvių išeivių archyvus prieš keletą metų teko klausyti Pasaulio lietuvių bendruomenės ir Seimo komisijoje. Jis taip atidžiai apžiūrinėjo įvairiausius prekystalius, kad, manau, mugėje užtruko ne vieną valandą.

Iškalbingiausia medžiaga, be abejo, yra medis.

kvietė amatininkus, tautodailininkus, liaudies meistrus, tautinio ir kulinarinio paveldo atstovus, ūkininkus prekiauti tradiciniais gaminiais – nemasinės gamybos amatininkų dirbiniais, maisto produktais ir kitais etninio materialiojo paveldo gaminiais, pagamintais iš tradicinių žaliavų, naudojantis rankų darbu ir kitomis senosiomis arba jas atitinkančiomis naujomis technologijomis, išsaugant unikalias kokybines gaminių savybes ir sudėtį, tautodailės ir dailiųjų amatų gaminius, maisto produktais. Prekybos 2 kvadratinį metrų plotas trims dienoms kainavo – 21,27 eurą (73,44 Lt). Dalyvavo ne tik Lietuvos, bet ir kaimyninių šalių meistrai. Mačiau medinukų palapinę su Ukrainos vėliava, moldavai iš Karpatų ne pirmus metus siūlė odines šlepetes ir kitokius dirbinius iš odos ir kailio, įvairiausių sūrių ir tradicinių saldinių „Karvutė“ stalus nuklojo latviai, lenkai siūlė ir originalius inkilus paukštukams, ir odos, molio ir kt. dirbinius. Klaidžio-damas gatvėmis tarp prekybininkų palapinių dažniau girdėjai kalbant angliškai ir kitokiomis kalbomis negu lietuviškai, pasirodo, kad į Kaziuką atvyksta ir daug užsieniečių. O šių eilučių autorei buvo malonu susitikti buvusį Amerikos lietuvį, o dabar vilnie-

Kaziukas, anksčiau buvęs praktiškų – ūkiškų daiktų turgus, šiais laikais tapo švente, į kurią nueiti yra tam tikras moralinis išsipareigojimas, kaip ir ką nors nusipirkti ar apsirūpinti dovanomis visiems metams. O pasirinkimas – ko tik širdis geidžia ar namams reikia – iš medžio, geležies, molio, odos. Kad tai šventė, rodė ir nuolat aikštėse vykę Vilniaus meninių kolektyvų koncertai. Šiemet Kaziuko mugę įgijo ir savo ženklą, kelintą kartą leidžiamas savas laikraštis. Prigriuvo aludarių iš alaus kraštų, kumpius siūlė ūkininkai, medų ir bičių produktus – bitininkai, buvo netgi savos gamybos ekologiško muilo ir t. t.

Kaziuko turgūs jau vyksta ne tik Vilniuje, kur ši tradicija prasidėjo, bet ir Kaune bei Klaipėdoje.

Audronės Škiudaitės reportažas ir nuotr.

Vilniaus universiteto muziejaus direktorius dr. Ramūnas Kondratas, kurį Amerikos lietuviai pažįsta kaip JAV LB Archyvų komiteto narį, Vilniaus Kaziuko mugėje.

Pynėjų iš vytelių amatas tapo toks populiarus, kad jau imta pinti pačius netikėčiausius daiktus.

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI

LIETUVA, LATVIJA, ESTIJA, LENKIJA, UKRAINA, RUMUNIJA

Siuntinių paėmimas iš namų:
630-774-2136

Asmeninių siuntų tel.:
708-907-3000

SIUNTINIŲ PRIĖMIMO VIETOS

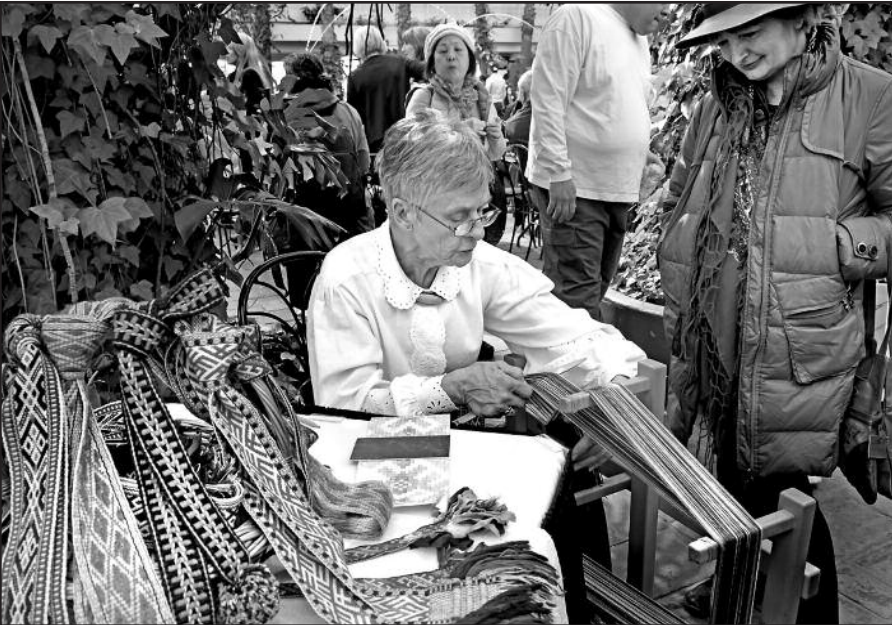
MAIJA	Granitex 704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126 Tel: 630-888-1838
MAIJA	Blomed 360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6676
MAIJA	Blomed 2 4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706 Tel: 773-656-2430
MAIJA	Gates Caves 6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634 Tel: 773-283-7701
MAIJA	Extreme Exteriors 3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176 Tel: 847-671-1155
	Excel Insurance 5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641 Tel: 773-777-4700
	Atlantic Express Chicago 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą **1-708-599-9680**

Centrinio ofiso adresas.:
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Smliga 2819 63rd St. Darien, IL 60561 Tel: 630-427-0929
Lithuanian Plaza 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866
Kunigaikščių Užėiga 6312 S. Harlem Ave. Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622
Rūta 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882
Always With Flowers 1139 B S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339
Eurus Deli 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290
Wonders of Nature 714 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000

Lietuvos Nepriklausomybę Čikagoje šventė tūkstančiai

Tautodailininkė Rugilė Šlapkauskienė audė lietuviškas juostas. J. Kuprio nuotraukos

Smagiame ratelyje sukosi ir LR gen. konsulas M. Gudynas

Atkelta iš 1 psl.

Festivalio meninėje programoje pasirodė Čikagos lietuvių tautinių šokių kolektyvai „Suktinis“ (vad. G. Elekšytė-Knieza), „Lietuvos Vyčiai“ (vad. L. Ringus) ir „Grandis“ (baletmeisteris G. Grinkevičius), vaikų pop choras „Svajonė“ (vad. A. Šimkuvienė), solistė Agnė Giedraitytė ir muzikė Genė Razumienė. Renginio kulminacija tapo ilgiau nei valandą trukęs grupės „Skylė“ ir Aistės Smilgevičiūtės pasirodymas, uždegęs tautiečius patriotinėmis dainomis ir žavėjęs klausytojus roko muzikoje besipinančiais lietuviškais etniniais motyvais bei, žinoma, užburiančiu A. Smilgevičiūtės vokalu. Po koncerto renginio svečiai ir dalyviai nešubėjo skirstytis ir rikiavosi į eilę laukdami galimybės nusifotografuoti su atlikėjais, pasidailinti savo puikiais išpūdziais bei gauti jų autografus ant įsigytų ar atsineštų nuotraukų bei kompaktinių plokštelių.

Ypatingo svečių dėmesio ir pasisekimo sulaukė ir teatro grupės „Žaltvykslė“ (rež. I. Čiapaitė) sukurtas teatralizuotas lietuviškas sodžius, kurio besidarbuojančiais, dainavusiais, žaidimus žaidusiais ir svečius prisijungti kvietusiais gyventojais tapo „Žalvykslės“ aktoriai. Prie jų prisijungė audusios, verpusios bei margučius marginusios Čikagos lietuvių tautodailės instituto narės, molį minkęs ir su vaikus skulptūreles lipdęs keramikas Alvydas Pakarklis ir pynėjas iš vytelių Bronius Ilevičius.

„Bravo Bites Catering“ savininkė Audra Januškienė padengė lietuviškais gardumynais turtingą vaišių stalą, kuriuo gėrėjosi, o daug ko ir ragavo šventės svečiai. Gedimino lituanistinės mokyklos mokytojos kvietė svečius pasimatuoti lietuvišką tautinį kostiumą bei nusiufotografuoti atminimui. Mažiesiems lietuviškų suvenyrų pasigaminanti padėjo Maironio bei Čikagos lituanistinėse mokyklose dirbančios praktikantės iš Lietuvos.

Renginio metu tradiciškai vyko verslo, meno, tautodailės bei nepelno siekiančių lietuviškų organizacijų mugė, kurioje dalyvavo Balzeko lietuvių kultūros muziejus, „Field Prints“, menininkai: Aušra Tallat-Kelpša Di Raimondo, Agnė Sabonis, ir kiti. Siekiant plėsti Lietuvoje pagamintos produkcijos eksportą į JAV įmonė „Food Depot International“ pristatė iš Lietuvos importuojamus maisto produktus. Šventės dalyviai galėjo jų paragauti, o patikusius ir nusipirkti. Savo veiklą mugėje pristatė Čikagos apylinkių lietuvių Rotary klubas bei Nacionaliniai Amerikos lietuvių šlovės rūmai, filmo „Game Changer: Lithuania’s Nonviolent Revolution“ projektą – jo kūrėja Rima Gungor, bilietus į dešimtąją Šiaurės Amerikos lietuvių dainų šventę pardavinėjo jos organizatoriai. Lietuviškų patiekalų siūlė restoranas „Kuni-gaiščių užėja“.

Renginį parėmė LR Užsienio reikalų ministerija, jis yra programos „Globali Lietuva“ dalis.

Visus sužavėjo lietuviškas šokis „Klumpakojis“

Keramikas Alvydas Pakarklis

Šventinio minėjimo rengėjai ir atlikėjai: konsulas M. Gudynas (pirmas iš k.) grupės „Skylė“ muzikantai ir vaikų pop choras „Svajonė“ su vadove A. Šimkuvienne (ketvirta iš k.).

„Žaltvykslės“ aktoriai kartu su dainininke Agne Giedraityte ir muzike Gene Razumiene.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Švęskime Lietuvos Nepriklausomybę** su grupe „Skylė“ iš Lietuvos – kovo 10 d., antradienį, 6 val. v. LR ambasadoje, 2622 16th Street NW, Washington DC. Apie dalyvavimą praneškite: us@mfa.lt

■ **Kovo 13 d., penktadienį, 7 val. v. Balzeko** lietuvių kultūros muziejuje (6500 South Pulaski Road, Chicago, IL, 60629) atnaujintame Audiovisual kambaryje bus rodomas lietuvių kalba sukurtas filmas „Lietuvių Charta“. Į klausimus lietuvių ir anglų kalba atsakys prof. Antanas Adomėnas. Bus vaisės. Atvykite.

■ **Kovo 14 d., šeštadienį, 7 val. v. Lietuvių** dailės muziejuje Lemonte vyks aktorės Olitos Dautartaitės monospektaklis „Tūkstantis, tūkstantis, tūkstantis mylių“. Bilietus galite įsigyti Pasaulio lietuvių centre, kavinėse „Smilga“ ir „Old Vilnius“.

■ **Kovo 15 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p.** Lietuvių dailės muziejus Lemonte kviečia jus

į rašytojo Liudo Dovydeno kūrybos kompaktinio albumo pristatymą. Dalyvaus aktorė Oltar Dautartaitė.

■ **Kovo 15 d., sekmadienį, po 10 val. r. šv. Mišių Švč. Mergelės Marijos Nekalto** Prasi-dėjimo parapijos salėje rengiamas Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 25-mečio minėjimas. Švęskime kartu!

■ **Kviečiame atvykti į margučių dažymo pa-** moką, kuri vyks Balzeko lietuvių kultūros mu-ziejuje (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL) kovo 21 d., šeštadienį, 10 val. r. Dailininkės Rasa Ibiarskienė ir Asta Zimkus padės sukurti meniškus margučius, kurie papuoš šv. Vely-kų stalą ir bus puiki dovana svečiams bei ar-timiesiems. Atsineškite dažytų, kietai virtų kiau-šinių. Pamokos kaina 15 dol.; muziejaus na-riams – 10 dol.; vaikams iki 12 metų – 5 dol. Bus vaisės. Tel. pasiteirauti 773-582-6500. Internetinės svetainės adresas: www.balzekasmuseum.org

Kovo 11-oji Tėviškėje – su vysk. M. Sabučiu ir istoriku J. Skiriumi

Kovo 15 d., sekmadienį, 11:30 val. r. Tėviškės evangelikų liuteronų pa-rapijoje vyks pamaldos ir minėjimas, skirtas Kovo 11-ajai, Lietuvos Ne-priklausomybės atkūrimo dienai. Pamokslą sakys Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios vyskupas Mindaugas Sabutis, minėjimo prelegentas – Lie-tuvių išeivijos istorijos tyrinėtojas prof. Juozas Skirius. Bus pagerbtas a. a. Kur-to Vėliaus atminimas. Po minėjimo „Kugelio pietūs“. Pietums būtina užsisa-kyti vietas iš anksto tel. 708-229-2795 arba el. paštu teviskes.parapija@gmail.com

Lietuvių išeivijos istorijos tyrinėtoją **dr. Juozą Skirį**, daugelio knygų ir straipsnių autorių, Lietuvos edu-kologijos universiteto Vilniuje profesorių, Čikagos lietuviai jau neblogai pažįsta, nes jis įvairiose Čikagos (ir ne tik) lietuvių insti-tucijose yra daug kartų lankęsis – čia rinko medžiagą apie išeivijos istoriją ir asmenybes, „Drauge“ yra skelbęs straipsnių, davęs in-terviu „Margučio“ radijui. Tie, kurie domisi šia tema, žino Pro-fesorius knygas apie Amerikos lietuvių tarybą, Lietuvos diplo-matiją, visuomenininkus ir dip-lomatus Bronių Kazį Balutį, Julijų J. Bielskį, straipsnius apie diplo-matą Anicetą Šimutį, politiką ir žurnalistą Leonardą Šimutį ir kt.

Prieš pusmetį interviu „Drau-go“ laikraščiu profesorius sakė: „Išeivijos visuomeninė veikla be-tarpiškai susieta su savo senąja Tėvyne, lietuvybe. Tai yra pati didžiausia vertybė, kurią mums visiems reikia labai branginti, palaikyti, maksimaliai remti. Išeivija visais savo veiklos tarpsniais stengėsi palaikyti ryšius su Lietuva, reikalui esant ją paremti savo sunkiai uždirbtais ir suaukotois pinigais; plačiai per išeivių organizacijas ir spau-dą prisidėdavo vykdant politinę agitaciją ir propagandą, per išeivijos įtakingus veikėjus Lietuvos politikai ne kartą gaudavo galimybę užmegzti ryšius su už-sienio šalių valstybių atstovais“.

Šiuo metu prof. J. Skirius Čikagoje renka medžiagą naujam – didžiuliam veikalui apie išeivijos indėlį į Lietuvos valstybės kūrybą. Šis darbas bus skir-tas Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 1918 m. šimtmečiui.

Prof. J. Skirius yra nepaprasto darbštumo mokslininkas (jo knygos pasirodo beveik kas dveji metai), šią veiklą pasirinkęs dar studijų Vilniaus Valstybiniame pedagoginiame institute (dabar – Lietuvos edukologijos universitetas) metais, kur buvo apdovanotas medaliu už geriausią Lietuvoje studentų mokslinį dar-bą. 1988 m. apgynė istorijos mokslų kandidato (dabar humanitarinių mokslų daktaras) disertaciją tema „Lietuvos ir JAV politiniai-diplomatiniai, ekonominiai santykiai 1919–1929 m.“ 1991 m. tapo Vilniaus pedagoginio universiteto Visuo-tinės istorijos katedros vedėju, o nuo 2003 m. yra Vilniaus pedagoginio uni-versiteto profesorius.

Juozas Skirius yra puikus pašnekovas ir įdomus pranešėjas.

„Draugo“ info

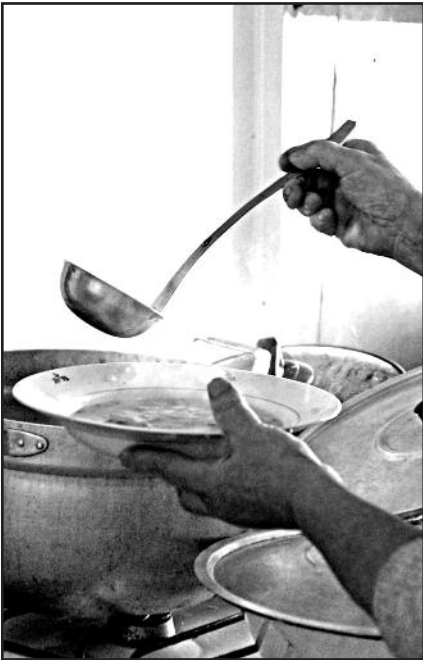

Prof. Juozas Skirius

Sriubos pietūs Pal. Jurgio Matulaičio misijoje

Gavėnia yra puiki proga „pakeisti kryptį“, atgauti sugebėjimą reaguoti į blogį. Gavėnių turime gyventi kaip atsivertimo, asmeninio ir bendruomeninio atsinauji-nimo meta, kaip artėjimą prie Dievo ir mūsų pritarimą Evangelijai. Šitaip mes galėsime naujomis akimis žiūrėti ir į mūsų brolius bei jų poreikius. Gavėnia yra palankus metas atsiversti į meilę Dievui ir artimui, mylėti nieko mainais nereika-laujant ir liudijant gailestingumą Viešpaties, kuris tapo vargdieniu, kad taptume turtingi per jo neturtą (plg. 2 Kor 8,9). Mąstydami apie svarbiausius mūsų tikėjimo slėpinius, Kristaus kančią, mirtį ir prisikėlimą, suprasime, kad išganymas yra visiškai už dyką mums mus duota Dievo dovana.

Dėkingumas Dievui už jo nukryžiuotos meilės slėpinį, tikras tikėjimas, atsiver-timas ir širdies atvėrimas broliams – tai svarbiausi dalykai Gavėnios metu, sakė Popiežius baigdamas katechezę. Šiame kelyje su pasitikėjimu šaukime Mergelės Marijos užtarimo ir pagalbos. Ji, pirmoji įtikėjusi Kristų, telydi mus šiomis karštos maldos ir atgailos dienomis, kad apsivalę ir dvasiškai atsinaujinę švės-tume didįjį Jos Sūnaus Velykų slėpinį. Vatikano radijas

Pal. Jurgio Matulaičio misija Le-monte kovo 15 d. 12:15 val. p. p. Pasaulio lietuvių centro Pokylių salėje ruošia Sriubos pietus. Siū-loma auka – 15 dol. (30 dol. – šei-mai, 10 dol. – išsinešimui). Surink-tas pelnas bus skiriamas Carito maitinimo tarnystės programai, remiančiai sriubos valgyklas Lie-tuvoje.

2014 m. Sriubos pietų akimirkos

Dainos Čyvienės nuotr.

Užsienio lietuvių jaunimo organizacijų dėmesiui

Jaunimo reikalų departamentas skelbia Užsienio lietuvių jau-nimo organizacijų veiklos 2015 metais projektų atrankos kon-kursą.

Jaunimo reikalų departamentas prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos skelbia Užsienio lietuvių jaunimo organizaci-jų veiklos 2015 metais projektų atrankos konkursą. Konkurso tikslas – remti užsienio lietuvių jaunimo organizacijų ir joms atstovaujančių organizacijų veiklą, skirtą lietuvybei, bendruo-meniškumui, Lietuvoje ir užsienyje gyvenančių lietuvių bendra-darbiavimui puoselėti. Paraiškos priimamos adresu **A. Vivulskio g. 5, LT03162 Vilnius iki 2015 m. kovo 16 d. Daugiau informacijos: <http://www.jrd.lt>**

JRD info

<http://draugokalendarius.org>